

Brusel 19. listopadu 2018
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2018/0359(NLE)

13314/18
ADD 1

WTO 266
SERVICES 64
FDI 42
COASI 251

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	19. listopadu 2018
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2018) 694 final - ANNEX 1
Předmět:	PŘÍLOHA návrhu rozhodnutí Rady o podpisu Dohody o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé jménem Evropské unie

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2018) 694 final - ANNEX 1.

Příloha: COM(2018) 694 final - ANNEX 1

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.10.2018
COM(2018) 694 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

**o podpisu Dohody o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na
jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé jménem
Evropské unie**

DOHODA O OCHRANĚ INVESTIC
MEZI EVROPSKOU UNIÍ
A JEJÍMI ČLENSKÝMI STÁTY NA JEDNÉ STRANĚ
A VIETNAMSKOU SOCIALISTICKOU REPUBLIKOU
NA STRANĚ DRUHÉ

EVROPSKÁ UNIE,

dále jen „Unie“,

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

BULHARSKÁ REPUBLIKA,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

CHORVATSKÁ REPUBLIKA,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

MAĎARSKO,

REPUBLIKA MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

RUMUNSKO,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ a

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA

na jedné straně, dále jen „strana EU“, a

VIETNAMSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

na straně druhé, dále jen „Vietnam“,

dále společně jen „strany“,

UZNÁVAJÍCE dlouhotrvající a silné vzájemné partnerství vycházející ze společných zásad a hodnot, jež se odrážejí v *Rámcové dohodě o komplexním partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé*, podepsané dne 27. června 2012 v Bruselu (dále jen „dohoda o partnerství a spolupráci“), a významný hospodářský, obchodní a investiční vzájemný vztah, jenž se mimo jiné odráží v *Dohodě o volném obchodu mezi Evropskou unií a Vietnamskou socialistickou republikou*, podepsané v Bruselu dne dd/mm/rrrr (dále jen „dohoda o volném obchodu“);

PŘEJÍCE si dále posílit své hospodářské vztahy jakožto součást celkových vztahů a v souladu s těmito vztahy a sdílejíce přesvědčení, že tato dohoda vytvoří nový prostor pro rozvoj investic mezi oběma stranami;

UZNÁVAJÍCE, že tato dohoda doplní a podpoří úsilí o regionální hospodářskou integraci;

ODHODLÁNY posílit své hospodářské, obchodní a investiční vztahy v souladu s cílem udržitelného rozvoje v oblasti hospodářství, sociálních věcí a životního prostředí a podpořit investice na základě této dohody s ohledem na vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zaměstnanosti a na příslušné mezinárodně uznávané normy a dohody;

PŘEJÍCE SI zvýšit životní úroveň, podnítit hospodářský růst a stabilitu, vytvářet nové pracovní příležitosti a zlepšit obecnou kvalitu života a potvrzující za tímto účelem svůj závazek, že budou podporovat investice;

POTVRZUJÍCE své závazky vůči dodržování zásad udržitelného rozvoje stanovené v dohodě o volném obchodu;

UZNÁVAJÍCE význam transparentnosti, jenž se odráží v jejich závazcích stanovených v dohodě o volném obchodu;

POTVRZUJÍCE svůj závazek vůči *Chartě Organizace spojených národů*, přijaté v San Francisku dne 26. června 1945, a s ohledem na zásady uvedené ve *Všeobecné deklaraci lidských práv*, již přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů dne 10. prosince 1948;

VYCHÁZEJÍCE ze svých příslušných práv a povinností podle *Dohody o zřízení Světové obchodní organizace* uzavřené v Marrákeši dne 15. dubna 1994 (dále jen „Dohoda o WTO“) a dalších vícestranných, regionálních a dvoustranných dohod a ujednání, jejichž jsou stranami, zejména dohody o volném obchodu;

PŘEJÍCE SI podporovat konkurenceschopnost svých podniků tím, že poskytnou předvídatelný právní rámec pro jejich investiční vztahy,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA 1

CÍLE A OBECNÉ DEFINICE

ČLÁNEK 1.1

Cíl

Cílem této dohody je zlepšit investiční vztahy mezi stranami v souladu s ustanoveními této dohody.

ČLÁNEK 1.2

Definice

Pro účely této dohody se rozumí:

- a) „fyzickou osobou strany“ v případě strany EU státní příslušník jednoho z členských států Unie v souladu s jeho domácími právními předpisy¹ a v případě Vietnamu státní příslušník Vietnamu v souladu s jeho domácími právními předpisy;

¹ Pojem „fyzická osoba“ zahrnuje fyzické osoby s trvalým pobytem v Lotyšsku, které nejsou občany Lotyšska ani jiného státu, ale které mají podle právních předpisů Lotyšska nárok na získání pasu neobčana.

- b) „právníckou osobou“ jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle platného práva za účelem zisku nebo z jiného důvodu, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, trustu, partnerství, společného podniku, podniku jednotlivce nebo sdružení;
- c) „právníckou osobou strany“ právníká osoba strany EU nebo právníká osoba Vietnamu, která byla zřízena v souladu s domácími právními předpisy některého členského státu Unie nebo Vietnamu a která se na území Unie nebo Vietnamu účastní podstatných obchodních operací¹;

právníká osoba je:

- i) „vlastněna“ fyzickými nebo právníkými osobami strany, pokud osoby ze strany EU nebo z Vietnamu skutečně vlastní více než 50% podíl na vlastním kapitálu, nebo

¹ V souladu se svým oznámením Světové obchodní organizaci (dokument WT/REG39/1) o Smlouvě o založení Evropského společenství chápou Unie a její členské státy pojem „skutečná a trvalá vazba“ s hospodářstvím Unie popsáný v článku 54 Smlouvy o fungování Evropské unie jako rovnocenný pojmu „podstatné obchodní operace“. Proto pokud jde o právnícké osoby zřízené v souladu s právními předpisy Vietnamu, které mají na území Vietnamu pouze sídlo nebo ústřední správu, použijí Unie a její členské státy výhody této dohody, pouze pokud má taková právníká osoba skutečnou a trvalou vazbu s vietnamským hospodářstvím.

- ii) „kontrolována“ fyzickými nebo právníckými osobami jedné strany, pokud osoby ze strany EU nebo z Vietnamu mají právo jmenovat většinu jejích ředitelů nebo jinak ze zákona řídit její činnost;
- d) „službami poskytovanými při výkonu veřejné moci a činnostmi prováděnými při výkonu veřejné moci“ služby nebo činnosti, které se neposkytují nebo neprovádějí ani na obchodním základě, ani v konkurenci s jedním či více hospodářskými subjekty;
- e) „hospodářskými činnostmi“ činnosti průmyslové, obchodní a odborné povahy a řemesla s výjimkou služeb poskytovaných nebo činností prováděných při výkonu veřejné moci;
- f) „provozováním“, pokud jde o investici, vedení, řízení, udržování, užívání, požívání a prodej nebo jiné formy zcizení investice¹;
- g) „opatřeními přijatými nebo zachovávanými stranou“ opatření přijatá:
 - i) ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy a samosprávy a
 - ii) nevládními subjekty při výkonu pravomocí přenesených na ně ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy či samosprávy;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že toto nezahrnuje kroky podnikané při dokončování postupů nezbytných pro realizaci dotčené investice v souladu s platnými právními předpisy, nebo před tímto dokončením.

- h) „investicí“ každý druh aktiv přímo nebo nepřímo vlastněných či kontrolovaných investorem strany na území¹ druhé strany, který vykazuje vlastnosti investice, včetně takových vlastností, jako je závazek kapitálu nebo jiných zdrojů, očekávání výdělku nebo zisku, převzetí rizika nebo určitá doba trvání; investice může mít tyto formy:
- i) hmotný nebo nehmotný, movitý nebo nemovitý majetek, jakož i všechna ostatní majetková práva, jako jsou nájmy, hypoteční úvěry, zástavní práva a závazky;
 - ii) podnik², jakož i akcie, kapitálové podíly a další formy kapitálové účasti v podniku, včetně práv z nich odvozených;
 - iii) dluhopisy, dluhové cenné papíry, úvěry a další dluhové nástroje, včetně práv z nich odvozených;
 - iv) zakázky na klíč, výstavba, řízení, produkce, koncese, rozdělení příjmů a další podobné smlouvy;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že území strany zahrnuje její výlučnou ekonomickou zónu a kontinentální šelf, jak stanoví *Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu* uzavřená v Montego Bay dne 10. prosince 1982 (dále jen „UNCLOS“).

² Výraz „podnik“ pro účely definice „investice“ nezahrnuje zastoupení. Pro upřesnění je třeba uvést, že skutečnost, že je na území strany vytvořeno zastoupení, není sama o sobě považována za investici.

- v) finanční pohledávky a pohledávky za jinými aktivy nebo za jakýmkoli jiným smluvním plněním, které má hospodářskou hodnotu¹, a
- vi) práva duševního vlastnictví² a goodwill;

zisky, které jsou investovány, se považují za investice, mají-li vlastnosti investice, a žádná změna formy, ve které jsou aktiva investována či znovu investována, nemá vliv na jejich kvalifikaci jakožto investic, uchovají-li si vlastnosti investice;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že finanční pohledávky nezahrnují finanční pohledávky, které plynou pouze z obchodních smluv na prodej zboží či služeb fyzickou nebo právnickou osobou na území jedné strany fyzické nebo právnické osobě na území druhé strany, ani financování jiné smlouvy než úvěru, na něž se vztahuje pododstavec iii), ani souvisejícího příkazu, rozsudku či rozhodčího nálezů.

² Pro účely této dohody se práva duševního vlastnictví rozumí přinejmenším všechny kategorie duševního vlastnictví uvedené v části II oddílech 1 až 7 Dohody TRIPS, konkrétně:

- a) autorské právo a práva příbuzná;
- b) ochranné známky;
- c) zeměpisná označení;
- d) průmyslové vzory;
- e) patentová práva;
- f) topografie integrovaných obvodů;
- g) ochrana nezveřejněných informací a
- h) odrůdy rostlin.

- i) „investorem strany“ fyzická osoba strany nebo právnická osoba strany, která učinila investici na území druhé strany;
- j) „výnosy“ všechny částky získané nebo odvozené z investice či opětovné investice, včetně zisků, dividend, kapitálových zisků, licenčních poplatků, úroků, plateb v souvislosti s právy duševního vlastnictví, plateb v naturáliích a veškerých dalších zákonných příjmů;
- k) „opatřením“ každé opatření strany ve formě zákona, nařízení, pravidla, postupu, rozhodnutí, správního aktu nebo v jakékoli jiné formě;
- l) „osobou“ fyzická osoba nebo právnická osoba;
- m) „třetí zemí“ země nebo území mimo územní oblast působnosti této dohody definovanou v článku 4.22 (Územní působnost);
- n) „stranou EU“ Unie nebo její členské státy nebo Unie a její členské státy v rámci jejich příslušných oblastí působnosti, jak vyplývají ze Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie;
- o) „stranou“ strana EU nebo Vietnam;

- p) „domácím“, pokud jde o právní předpisy, právo nebo zákony v případě Unie a jejích členských států¹ a v případě Vietnamu, právní předpisy, právo nebo zákony na ústřední, regionální nebo místní úrovni a
- q) „zahrnutou investicí“ investice učiněná investorem jedné strany na území druhé strany, existující ke dni vstupu této dohody v platnost nebo realizovaná či nabytá poté, učiněná v souladu s platnými právními předpisy druhé strany.

KAPITOLA 2

OCHRANA INVESTIC

ČLÁNEK 2.1

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se vztahuje na:
 - a) zahrnuté investice a
 - b) investory strany, pokud jde o provozování jejich zahrnutých investic.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že domácí právní předpisy členských států Unie zahrnují právní předpisy Unie.

2. Článek 2.3 (Národní zacházení) a článek 2.4 (Zacházení podle nejvyšších výhod) se nevztahují na:

- a) audiovizuální služby;
- b) těžbu, výrobu a zpracování¹ jaderného materiálu;
- c) výrobu zbraní, střeliva a vojenského materiálu a obchod s nimi;
- d) námořní kabotáž států²;
- e) vnitrostátní a mezinárodní letecké přepravní služby, ať již plánované, nebo neplánované, a služby přímo spjaté s výkonem provozních práv, kromě:
 - i) opravy a údržby letadel, během nichž je letadlo staženo z provozu;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že zpracování jaderných materiálů zahrnuje všechny činnosti obsažené v *Mezinárodní standardní klasifikaci všech ekonomických činností* stanovené Statistickým oddělením OSN, Statistical Papers, řada M, č. 4, ISIC Rev. 3.1, 2002, kód 2330.

² Aniž je dotčen rozsah činností, které představují kabotáž podle domácích právních předpisů, zahrnuje vnitrostátní námořní kabotáž podle tohoto pododdílu dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem nebo místem v členském státě Unie nebo ve Vietnamu a jiným přístavem nebo místem v témž členském státě Unie nebo ve Vietnamu, včetně jeho kontinentálního šelfu, jak stanoví UNCLOS, a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu nebo místě v členském státě Unie nebo ve Vietnamu.

ii) prodeje a marketingu leteckých přepravních služeb;

iii) služeb počítačového rezervačního systému;

iv) pozemního odbavování a

v) služeb souvisejících s provozem letiště

a

f) služby poskytované při výkonu veřejné moci a činnosti prováděné při výkonu veřejné moci.

3. Článek 2.3 (Národní zacházení) a článek 2.4 (Zacházení podle nejvyšších výhod) se nevztahují na subvence poskytované stranami¹.

4. Tato kapitola se nevztahuje na systémy sociálního zabezpečení stran nebo na činnosti na území každé strany, které jsou spojeny, byť jen příležitostně, s výkonem veřejné moci.

¹ V případě strany EU zahrnuje „subvence“ „státní podporu“, jak je definována v právu Unie. V případě Vietnamu zahrnuje „subvence“ investiční pobídky a investiční pomoc (například pomoc na místě výroby), odbornou přípravu lidských zdrojů a činnosti zaměřené na zvýšení konkurenceschopnosti (například pomoc v oblasti technologií, výzkumu a vývoje, právní pomoci, tržních informací a propagace).

5. Tato kapitola se nevztahuje na opatření týkající se fyzických osob, jež usilují o přístup na trh práce některé strany, ani na opatření týkající se občanství, trvalého pobytu nebo zaměstnání v trvalém pracovním poměru.

6. Žádné ustanovení této dohody s výjimkou článku 2.1 (Oblast působnosti), článku 2.2 (Investiční a regulační opatření a cíle) a článků 2.5 (Zacházení s investicemi) až 2.9 (Subrogace) nelze vykládat tak, že by omezovalo povinnosti stran podle kapitoly 9 (Veřejné zakázky) dohody o volném obchodu nebo ukládalo jakékoli další povinnosti týkající se zadávání veřejných zakázek. Pro upřesnění je třeba uvést, že opatření týkající se zadávání veřejných zakázek, která jsou v souladu s kapitolou 9 (Veřejné zakázky) dohody o volném obchodu, se nepovažují za porušení článku 2.1 (Oblast působnosti), článku 2.2 (Investiční a regulační opatření a cíle) a článků 2.5 (Zacházení s investicemi) až 2.9 (Subrogace).

ČLÁNEK 2.2

Investiční a regulační opatření a cíle

1. Strany potvrzují své právo na regulaci na svém území za účelem dosažení legitimních cílů politiky, jako je ochrana veřejného zdraví, bezpečnosti, životního prostředí nebo ochrana veřejné mravnosti, sociální ochrana nebo ochrana spotřebitele a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že ustanovení této kapitoly nelze vykládat jako závazek strany, že nezmění svůj právní a regulační rámec, a to ani způsobem, který by mohl negativně ovlivnit provozování investic nebo očekávání investora ohledně zisku.

3. Pro upřesnění a v souladu s odstavcem 4 je třeba uvést, že rozhodnutí strany, že neposkytne, neobnoví nebo nezachová subvenci nebo grant, nepředstavuje porušení této kapitoly za těchto okolností:

- a) pokud neexistují konkrétní smluvní či právní závazky vůči investorovi druhé strany nebo vůči zahrnuté investici uvedenou subvenci nebo grant poskytnout, obnovit nebo zachovat, nebo
- b) v souladu s podmínkami pro poskytnutí, obnovení nebo zachování subvence nebo grantu.

4. Pro upřesnění je třeba uvést, že ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že brání straně ukončit poskytování subvence¹ nebo požadovat její navrácení nebo že této straně ukládá povinnost poskytnout za to investorovi náhradu, pokud bylo takové opatření nařízeno některým z jejích příslušných orgánů uvedených v příloze 1 (Příslušné orgány).

¹ V případě strany EU zahrnuje „subvence“ „státní podporu“, jak je definována v právu Unie. V případě Vietnamu zahrnuje „subvence“ investiční pobídky a investiční pomoc (například pomoc na místě výroby), odbornou přípravu lidských zdrojů a činnosti zaměřené na zvýšení konkurenceschopnosti (například pomoc v oblasti technologií, výzkumu a vývoje, právní pomoci, tržních informací a propagace).

ČLÁNEK 2.3

Národní zacházení

1. Každá strana poskytne investorům druhé strany a zahrnutým investicím, pokud jde o provozování zahrnutých investic, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích svým vlastním investorům a jejich investicím.
2. Bez ohledu na odstavec 1 a v případě Vietnamu s výhradou přílohy 2 (Výjimka pro Vietnam týkající se národního zacházení) může strana přijmout nebo zachovat jakékoli opatření týkající se provozování zahrnuté investice, není-li toto opatření v rozporu se závazky stanovenými v příloze 8-A (Listina specifických závazků Unie) nebo příloze 8-B (Listina specifických závazků Vietnamu) dohody o volném obchodu, pokud se jedná o opatření:
 - a) které bylo přijato v den vstupu této dohody v platnost nebo před tímto dnem;
 - b) podle písmene a), které po vstupu této dohody v platnost pokračuje, je nahrazeno nebo změněno, za předpokladu, že dané opatření je s odstavcem 1 neméně v souladu poté, co pokračuje, bylo nahrazeno či změněno, než bylo opatření v té podobě, v jaké existovalo před pokračováním, nahrazením nebo změnou, nebo

- c) na které se nevztahují písmena a) nebo b), pokud není uplatněno v souvislosti s investicemi provedenými na území strany před vstupem takového opatření v platnost nebo způsobem, který působí těmto investicím ztrátu nebo škodu¹.

ČLÁNEK 2.4

Zacházení podle nejvyšších výhod

1. Každá strana poskytne investorům druhé strany a zahrnutým investicím, pokud jde o provozování těchto zahrnutých investic, zacházení neméně příznivé, než jaké poskytuje v obdobných situacích investorům třetí země a jejich investicím.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na následující odvětví:
 - a) komunikační služby s výjimkou poštovních služeb a telekomunikačních služeb;
 - b) rekreační, kulturní a sportovní služby;

¹ Pro účely tohoto písmene strany souhlasí, že pokud strana poskytla pro provádění opatření přiměřené zaváděcí období nebo učinila jakýkoli jiný pokus zabývat se účinky opatření na investice provedené před vstupem tohoto opatření v platnost, vezmou se tyto faktory v úvahu při určení, zda toto opatření působí investicím provedeným před jeho vstupem v platnost ztrátu nebo škodu.

- c) rybolov a akvakulturu;
- d) lesnictví a myslivost a
- e) těžbu, včetně těžby ropy a zemního plynu.

3. Odstavec 1 nelze vykládat tak, že stranu zavazuje rozšířit na investory druhé strany nebo zahrnuté investice výhodu jakéhokoli zacházení poskytnutého na základě dvoustranné, regionální nebo mezinárodní dohody, která vstoupila v platnost před dnem vstupu této dohody v platnost.

4. Odstavec 1 nelze vykládat tak, že stranu zavazuje rozšířit na investory druhé strany nebo zahrnuté investice výhodu:

- a) zacházení poskytnutého na základě dvoustranné, regionální nebo vícestranné dohody, která obsahuje závazek v podstatě zrušit veškeré překážky pro investice mezi stranami nebo která vyžaduje sblížení právních předpisů stran v jednom nebo několika hospodářských odvětvích;¹
- b) zacházení poskytnutého na základě mezinárodní dohody o zamezení dvojího zdanění nebo jiné mezinárodní dohody nebo ujednání, které se týkají zcela nebo převážně zdanění, nebo

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že na Ekonomické společenství ASEAN se vztahuje koncepce „regionální dohody“ podle tohoto písmene.

- c) zacházení vyplývajícího z opatření zajišťujících uznávání kvalifikací, licencí nebo obezřetnostních opatření v souladu s článkem VII *Všeobecné dohody o obchodu službami*¹ nebo její přílohy o finančních službách.

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že „zacházení“ podle odstavce 1 nezahrnuje postupy nebo mechanismy řešení sporů, jako jsou postupy nebo mechanismy uvedené v kapitole 3 (Řešení sporů) oddíle B (Řešení sporů mezi investory a stranami), upravené jinými dvoustrannými, regionálními nebo mezinárodními dohodami. Hmotněprávní závazky podle těchto dohod nepředstavují samy o sobě „zacházení“, a nemohou tedy být zohledněny při posuzování porušení tohoto článku. Opatření přijatá některou stranou na základě těchto hmotněprávních závazků se za „zacházení“ považují.

6. Tento článek je vykládán v souladu se zásadou *ejusdem generis*.²

¹ Jak je uvedeno v příloze 1b Dohody o zřízení Světové obchodní organizace uzavřené v Marrákeši dne 15. dubna 1994.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že tento odstavec nelze vykládat tak, že případně brání výkladu jiných ustanovení této dohody v souladu se zásadou *ejusdem generis*.

ČLÁNEK 2.5

Zacházení s investicemi

1. Každá strana poskytne investorům druhé strany a zahrnutým investicím spravedlivé a rovné zacházení a plnou ochranu a bezpečnost v souladu s odstavci 2 až 7 a přílohou 3 (Ujednání o zacházení s investicemi).
2. Strana porušila povinnost spravedlivého a rovného zacházení podle odstavce 1, jestliže opatření nebo soubor opatření představuje:
 - a) odepření spravedlnosti v trestněprávním, občanskoprávním či správním řízení;
 - b) podstatné porušení řádných právních postupů v soudním či správním řízení;
 - c) zjevně svévolné jednání;
 - d) cílenou diskriminaci ze zjevně protiprávních důvodů, jako je pohlaví, rasa nebo náboženské vyznání;
 - e) nekorektní zacházení včetně nátlaku, zneužití moci nebo podobného chování projevujícího nedostatek dobré víry nebo
 - f) porušení jakýchkoli jiných prvků povinnosti spravedlivého a rovného zacházení dohodnutých stranami podle odstavce 3.

3. Za porušení spravedlivého a rovného zacházení lze považovat i zacházení jiná, než která jsou uvedena v odstavci 2, dohodnou-li se tak strany v souladu s postupy uvedenými v článku 4.3 (Změny).

4. Při uplatňování odstavců 1 až 3 může orgán pro řešení sporů podle kapitoly 3 (Řešení sporů) zohlednit, zda strana s cílem přimět investora druhé strany k provedení zahrnuté investice vydala vůči investorovi zvláštní prohlášení, které vyvolalo oprávněné očekávání, na něž se investor spoléhal při rozhodování, zda učinit či zachovat tuto investici, ale které strana následně zmařila.

5. Pro upřesnění je třeba uvést, že výraz „plná ochrana a bezpečnost“ uvedený v odstavci 1 odkazuje na povinnosti strany jednat, jak je to přiměřeně nezbytné pro ochranu fyzické bezpečnosti investorů a zahrnutých investic.

6. Pokud strana uzavřela s investorem druhé strany nebo zahrnutými investicemi písemnou dohodu, která splňuje všechny níže uvedené podmínky, nesmí tato strana tuto dohodu porušit výkonem veřejné moci. Jedná se o tyto podmínky:

a) písemná dohoda je uzavřena a nabývá účinku po dni vstupu této dohody v platnost;¹

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že písemná dohoda, která je uzavřena a nabývá účinku po dni vstupu této dohody v platnost, nezahrnuje obnovení nebo prodloužení platnosti dohody v souladu s ustanoveními původní dohody a za stejných nebo v podstatě stejných podmínkách jako původní dohoda, jež byla uzavřena a vstoupila v platnost před vstupem této dohody v platnost.

- b) investor se při rozhodování o provedení nebo zachování zahrnuté investice opírá o jinou písemnou dohodu, než je písemná dohoda sama, a toto porušení způsobuje dané investici skutečné škody;
 - c) písemná dohoda¹ zakládá vzájemně závazná práva a povinnosti obou stran v souvislosti s uvedenou investicí a
 - d) písemná dohoda neobsahuje doložku o řešení sporů mezi stranami dané dohody pomocí mezinárodní arbitráže.
7. Porušení jiného ustanovení této dohody nebo samostatné mezinárodní dohody neznamená, že došlo k porušení tohoto článku.

ČLÁNEK 2.6

Náhrada za ztráty

1. Investorům strany, jejichž zahrnuté investice utrpí ztráty v důsledku války nebo jiného ozbrojeného konfliktu, revoluce, vnitrostátního stavu nouze, vzpoury, povstání nebo nepokojů na území druhé strany, poskytne tato druhá strana, pokud jde o navrácení, odškodnění, náhradu nebo jinou formu vypořádání, zacházení, které není méně příznivé, než jaké poskytne tato druhá strana svým vlastním investorům nebo investorům kterékoli třetí země.

¹ Výrazem „písemná dohoda“ se rozumí dohoda uzavřená písemně mezi stranou a investorem druhé strany nebo jejich investicemi, sjednaná a prováděná oběma stranami, ať už v rámci jediného nástroje či více nástrojů.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, investorům strany, kteří v kterékoli ze situací uvedených v odstavci 1 utrpí ztráty na území druhé strany, poskytne tato druhá strana rychlé, odpovídající a účinné navrácení či náhradu, pokud jsou ztráty důsledkem:

- a) zabavení zahrnuté investice nebo její části ozbrojenými silami či orgány druhé strany nebo
- b) zničení zahrnuté investice nebo její části ozbrojenými silami či orgány druhé strany,

které nevyžadovala situace.

ČLÁNEK 2.7

Vyvlastnění

1. Strana nesmí znárodnit nebo vyvlastnit zahrnuté investice investorů druhé strany přímo ani nepřímo, pomocí opatření s účinkem rovnocenným znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“), vyjma případů, kdy je to:

- a) ve veřejném zájmu;
- b) v rámci řádných právních postupů;

c) na nediskriminačním základě a

d) po zaplacení rychlé, odpovídající a účinné náhrady.

2. Náhrada uvedená v odstavci 1 se rovná spravedlivé tržní hodnotě zahrnuté investice bezprostředně před vyvlastněním, nebo než se nadcházející vyvlastnění stalo veřejně známým (podle toho, co nastane dříve), navýšené o úroky v přiměřené výši, stanovené na tržním základě za období ode dne vyvlastnění do dne platby. Tato náhrada musí být skutečně realizovatelná, volně převoditelná v souladu s článkem 2.8 (Převod) a musí být provedena neprodleně.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2, je-li vyvlastňující stranou Vietnam, musí být každé opatření týkající se přímého vyvlastnění půdy učiněno:

a) pro účel, který je v souladu s použitelnými domácími právními předpisy¹, a

b) po zaplacení náhrady rovnající se tržní hodnotě, přičemž se zohlední použitelné domácí právní předpisy.

4. Vydávání povinných licencí ve vztahu k právům duševního vlastnictví nepředstavuje vyvlastnění ve smyslu odstavce 1, je-li takové vydávání v souladu s *Dohodou o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví* uvedenou v příloze 1C Dohody o WTO (dále jen „Dohoda TRIPS“).

¹ Použitelné domácí právní předpisy jsou pozemkový zákon Vietnamu č. 45/2013/QH13 a vyhláška Vietnamu o regulaci cen pozemků č. 44/2014/ND-CP ve znění platném ke dni vstupu této dohody v platnost.

5. Investor dotčený vyvlastněním má podle právních předpisů vyvlastňující strany právo na rychlý přezkum svého nároku a na ocenění své investice soudním či jiným nezávislým orgánem této strany.
6. Tento článek je vykládán v souladu s přílohou 4 (Ujednání o vyvlastnění).

ČLÁNEK 2.8

Převod

Každá strana povolí, aby se veškeré převody v souvislosti se zahrnutými investicemi mohly provádět bez omezení a bezodkladně ve volně směnitelné měně a směnným kurzem platným ke dni převodu. Takové převody zahrnují:

- a) příspěvky ke kapitálu, jako jsou základní a dodatečné prostředky k zachování, rozvoji či zvýšení investice;
- b) zisky, dividendy, kapitálové zisky a jiné výnosy, výnosy z prodeje celé investice nebo jakékoli její části nebo z částečné či úplné likvidace investice;
- c) platby úroků, licenčních poplatků, poplatků za správu a technickou pomoc a jiných poplatků;

- d) platby provedené v rámci smlouvy, kterou uzavřel investor, nebo v rámci zahrnuté investice, včetně plateb provedených podle úvěrové smlouvy;
- e) výdělků a jiné odměny pracovníků najatých ze zahraničí a pracujících v souvislosti s investicí;
- f) platby podle článku 2.6 (Náhrada za ztráty) a článku 2.7 (Vyvlastnění) a
- g) platby odškodnění přiznaného nálezem vydaným podle kapitoly 3 (Řešení sporů) oddílu B (Řešení sporů mezi investory a stranami).

ČLÁNEK 2.9

Subrogace

Pokud strana nebo agentura strany provede platbu na základě odškodnění, záruky nebo pojistné smlouvy, kterou uzavřela v souvislosti s investicí provedenou jedním z jejích investorů na území druhé strany, uzná druhá strana subrogaci nebo převod jakéhokoli práva či oprávnění nebo postoupení jakéhokoli nároku v souvislosti s takovou investicí. Strana nebo agentura má právo na výkon subrogovaného nebo postoupeného práva nebo nároku v rozsahu původního práva nebo nároku investora. Taková práva může strana nebo její agentura nebo investor vykonávat pouze tehdy, dá-li k tomu strana či její agentura povolení.

KAPITOLA 3

ŘEŠENÍ SPORŮ

ODDÍL A

ŘEŠENÍ SPORŮ MEZI STRANAMI

PODODDÍL 1

CÍL A OBLAST PŮSOBNOSTI

ČLÁNEK 3.1

Cíl

Cílem této kapitoly je zavést účinný a účelný mechanismus pro předcházení a řešení sporů mezi stranami o výklad a uplatňování této dohody s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 3.2

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije při přecházení a řešení sporů mezi stranami o výklad nebo uplatňování ustanovení této dohody, není-li v této dohodě stanoveno jinak.

PODODDÍL 2

KONZULTACE A MEDIACE

ČLÁNEK 3.3

Konzultace

1. Strany usilují o vyřešení sporů, na něž se vztahuje článek 3.2 (Oblast působnosti), prostřednictvím konzultací vedených v dobré víře s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.
2. Strana, jež si přeje zahájit konzultace, podá druhé straně a v kopii výboru zřízenému podle článku 4.1 (Výbor) písemnou žádost, ve které uvede sporné opatření a příslušná ustanovení této dohody.

3. Konzultace se uskuteční do 30 dnů od data obdržení žádosti uvedené v odstavci 2 a probíhají na území dožádané strany, pokud se strany nedohodnou jinak. Konzultace se považují za ukončené do 45 dnů od data obdržení žádosti, pokud se obě strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat. Konzultace, zejména veškeré informace zveřejněné a stanoviska přijatá stranami, jsou důvěrné a nejsou jimi dotčena práva žádné ze stran v jakémkoli dalším řízení.

4. V naléhavých situacích, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze, sezónního zboží či sezónních služeb, se konzultace zahájí do 15 dnů od data obdržení žádosti uvedené v odstavci 2. Konzultace se považují za ukončené do 20 dnů, pokud se obě strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat.

5. Strana, která žádala o konzultace, může použít článek 3.5 (Zahájení rozhodčího řízení), pokud:

- a) druhá strana neodpoví na žádost o konzultace do 15 dnů od data přijetí žádosti;
- b) se konzultace neuskuteční ve lhůtách stanovených v odstavci 3 nebo 4;
- c) se strany na konzultacích nedohodnou nebo
- d) konzultace byly uzavřeny, aniž by se dosáhlo oboustranně přijatelného řešení.

6. V průběhu konzultací poskytne každá strana dostatek věcných informací, jež umožní posoudit, jak by sporné opatření mohlo ovlivnit fungování a uplatňování této dohody.

ČLÁNEK 3.4

Mechanismus mediace

Strany se mohou kdykoli dohodnout, že zahájí mediační řízení podle přílohy 9 (Mechanismus mediace) ohledně jakéhokoli opatření, které má nepříznivý vliv na investice mezi stranami.

PODODDÍL 3

POSTUPY ŘEŠENÍ SPORŮ

ČLÁNEK 3.5

Zahájení rozhodčího řízení

1. Pokud se stranám nepodaří vyřešit spor na základě konzultací podle článku 3.3 (Konzultace), může strana, která žádala o konzultace, požádat o ustavení rozhodčího tribunálu.

2. Písemná žádost o ustavení rozhodčího tribunálu se zašle druhé straně a v kopii výboru.

Žalující strana ve své žádosti uvede sporné opatření a vysvětlí, jak toto opatření porušuje ustanovení této dohody, aby byl zřejmý právní základ stížnosti.

ČLÁNEK 3.6

Mandát rozhodčího tribunálu

Nedohodnou-li se strany do 10 dnů od data výběru rozhodců jinak, je mandátem rozhodčího tribunálu:

„s ohledem na příslušná ustanovení této dohody uvedená stranami přezkoumat věc, která mu byla předložena v žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 3.5 (Zahájení rozhodčího řízení), rozhodovat o slučitelnosti daného opatření s ustanoveními uvedenými v článku 3.2 (Oblast působnosti) a ve své zprávě uvést zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení a základní zdůvodnění zjištění a doporučení v souladu s článkem 3.10 (Průběžná zpráva) a článkem 3.11 (Závěrečná zpráva).“.

ČLÁNEK 3.7

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se skládá ze tří rozhodců.
2. Do 10 dnů od data, kdy žalovaná strana obdrží žádost o ustavení rozhodčího tribunálu, zahájí strany konzultace s cílem dohodnout se na složení rozhodčího tribunálu.
3. Nedohodnou-li se strany na složení rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2, každá strana může do 10 dnů od uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2 jmenovat jednoho rozhodce ze svého dílčího seznamu sestaveného podle článku 3.23 (Seznam rozhodců). Nejmenuje-li některá strana rozhodce ze svého dílčího seznamu, vybere jej na žádost druhé strany předseda výboru nebo jeho zástupce losem z dílčího seznamu dotyčné strany sestaveného podle článku 3.23 (Seznam rozhodců).
4. Nedohodnou-li se strany na osobě předsedy rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2, vybere jej na žádost některé strany předseda výboru nebo jeho zástupce losem z dílčího seznamu kandidátů na předsedu sestaveného podle článku 3.23 (Seznam rozhodců).
5. Předseda výboru nebo jeho zástupce vybere rozhodce do pěti dnů od žádosti uvedené v odstavci 3 nebo 4.

6. Za den ustavení rozhodčího tribunálu se považuje den, kdy všichni tři vybraní rozhodci stranám oznámili, že přijali své jmenování v souladu s přílohou 7 (Jednací řád).

7. Pokud v době podání žádosti podle odstavce 3 nebo 4 není sestaven žádný ze seznamů uvedených v článku 3.23 (Seznam rozhodců) nebo tyto seznamy neobsahují dostatečný počet jmen, vyberou se rozhodci losem z řad osob, které byly formálně navrženy oběma stranami, nebo, podala-li návrh pouze jedna strana, jednou stranou.

ČLÁNEK 3.8

Řízení o řešení sporu u rozhodčího tribunálu

1. Řízení o řešení sporu u rozhodčího tribunálu se řídí pravidly a postupy stanovenými v tomto článku, v příloze 7 (Jednací řád) a příloze 8 (Kodex chování pro rozhodce a mediátory).

2. Nedohodnou-li se strany jinak, sejdou se s rozhodčím tribunálem do 10 dnů po jeho ustavení za účelem rozhodnutí o všech záležitostech, které strany nebo rozhodčí tribunál považují za vhodné, včetně harmonogramu řízení a odměny a výdajů rozhodců, jak stanoví příloha 7 (Jednací řád).

Rozhodci a zástupci stran se tohoto jednání mohou zúčastnit prostřednictvím telefonu nebo videokonference.

3. Místo konání slyšení se určí vzájemnou dohodou mezi stranami. Nedohodnou-li se strany na místě konání, koná se slyšení v Bruselu, je-li žalující stranou Vietnam, a v Hanoji, je-li žalující stranou strana EU.
4. Není-li v příloze 7 (Jednací řád) stanoveno jinak, veškerá slyšení jsou přístupná veřejnosti.
5. V souladu s přílohou 7 (Jednací řád) dostanou strany příležitost být přítomny při jakékoli prezentaci, vyjádření, argumentech nebo protiargumentech učiněných během řízení. Jakékoli informace nebo písemná podání předložené rozhodčímu tribunálu stranou, včetně případných připomínek k popisné části průběžné zprávy, odpovědí na dotazy rozhodčího tribunálu a připomínek strany k těmto odpovědím, se zpřístupní druhé straně.
6. Pokud se strany do tří dnů od data ustavení rozhodčího tribunálu nedohodnou jinak, může rozhodčí tribunál v souladu s přílohou 7 (Jednací řád) obdržet nevyžádaná písemná podání (podání *amicus curiae*) od fyzických nebo právnických osob usazených na území některé strany.
7. K interním poradám se rozhodčí tribunál schází na neveřejném zasedání, jehož se účastní pouze rozhodci. Rozhodčí tribunál může rovněž povolit svým asistentům, aby byli na jeho poradách přítomni. Porady rozhodčího tribunálu a dokumenty mu předložené zůstávají důvěrné.

ČLÁNEK 3.9

Předběžné rozhodnutí o naléhavosti

Požaduje-li to strana, vydá rozhodčí tribunál do 10 dnů od svého ustavení předběžné rozhodnutí, zda danou věc považuje za naléhavou.

ČLÁNEK 3.10

Průběžná zpráva

1. Rozhodčí tribunál předloží stranám průběžnou zprávu obsahující zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení a základní zdůvodnění zjištění a doporučení nejpozději 90 dnů od data ustavení rozhodčího tribunálu. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany a výbor s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání průběžné zprávy. Rozhodčí tribunál vydá průběžnou zprávu nejpozději 120 dnů po dni ustavení rozhodčího tribunálu.
2. Kterákoli strana může do 14 dnů od oznámení předložit rozhodčímu tribunálu písemnou žádost včetně připomínek, aby přezkoumal určitý aspekt průběžné zprávy.

3. V naléhavých případech, včetně v těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží či sezónních služeb, vynaloží rozhodčí tribunál veškeré úsilí, aby vydal svou průběžnou zprávu do 45 dnů, avšak v každém případě nejpozději do 60 dnů od data ustavení rozhodčího tribunálu. Kterákoli strana může do sedmi dnů od oznámení průběžné zprávy předložit rozhodčímu tribunálu písemnou žádost včetně připomínek, aby přezkoumal určitý aspekt průběžné zprávy.

4. Rozhodčí tribunál písemné žádosti včetně připomínek stran k průběžné zprávě posoudí a poté může svou zprávu změnit a provést jakékoli další šetření, které považuje za nezbytné.

ČLÁNEK 3.11

Závěrečná zpráva

1. Rozhodčí tribunál vydá stranám a výboru závěrečnou zprávu do 120 dnů od data svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany a výbor s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání závěrečné zprávy. Rozhodčí tribunál nesmí závěrečnou zprávu za žádných okolností vydat později než 150 dnů od data svého ustavení.

2. V naléhavých případech, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží či sezónních služeb, vynaloží rozhodčí tribunál veškeré úsilí, aby byla závěrečná zpráva oznámena do 60 dnů od data jeho ustavení. Rozhodčí tribunál nesmí závěrečnou zprávu za žádných okolností vydat později než 75 dnů od data svého ustavení.
3. Závěrečná zpráva musí zahrnovat dostatečný rozbor argumentů vznesených v průběhu fáze prozatímního přezkoumání a jasně se zabývat připomínkami stran.

ČLÁNEK 3.12

Splnění požadavků závěrečné zprávy

Žalovaná strana přijme nezbytná opatření, aby urychleně a v dobré víře splnila požadavky závěrečné zprávy.

ČLÁNEK 3.13

Přiměřená lhůta pro splnění požadavků

1. Není-li okamžité splnění možné, strany se vynasnaží dohodnout na lhůtě pro splnění požadavků závěrečné zprávy. V takovém případě oznámí žalovaná strana nejpozději 30 dnů od obdržení závěrečné zprávy žalující straně a výboru, jakou lhůtu potřebuje pro splnění požadavků (dále jen „přiměřená lhůta“).

2. Pokud se strany nemohou dohodnout na přiměřené lhůtě pro splnění požadavků závěrečné zprávy, požádá žalující strana do 20 dnů od obdržení oznámení učiněného žalovanou stranou podle odstavce 1 písemně rozhodčí tribunál ustavený podle článku 3.7 (Ustavení rozhodčího tribunálu) (dále jen „původní rozhodčí tribunál“), aby délku přiměřené lhůty určil. Tato žádost je oznámena žalované straně a v kopii výboru.
3. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí o přiměřené lhůtě stranám a výboru do 20 dnů od data podání žádosti uvedené v odstavci 2.
4. Žalovaná strana nejméně 30 dnů před uplynutím přiměřené lhůty písemně informuje žalující stranu o tom, jak postupuje při plnění požadavků závěrečné zprávy.
5. Strany se mohou dohodnout na prodloužení přiměřené lhůty.

ČLÁNEK 3.14

Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy

1. Žalovaná strana oznámí před uplynutím přiměřené lhůty žalující straně a výboru opatření, která přijala ke splnění požadavků závěrečné zprávy.

2. V případě neshody mezi stranami ohledně existence nebo slučitelnosti opatření přijatého v zájmu dosažení souladu s ustanoveními uvedenými v článku 3.2 (Oblast působnosti) a oznámeného podle odstavce 1 může žalující strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Tato žádost je oznámena žalované straně a v kopii výboru. Žalující strana ve své žádosti uvede konkrétní sporné opatření a dostatečně jasně vysvětlí, jak toto opatření porušuje ustanovení uvedená v článku 3.2 (Oblast působnosti), aby byl zřejmý právní základ stížnosti.
3. Rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí stranám a výboru do 45 dnů od data podání žádosti uvedené v odstavci 2.

ČLÁNEK 3.15

Dočasná nápravná opatření v případě nesplnění požadavků

1. Pokud žalovaná strana neoznámí žalující straně a výboru opatření přijaté ke splnění požadavků závěrečné zprávy rozhodčího tribunálu před uplynutím přiměřené lhůty nebo pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že nebylo přijato žádné opatření ke splnění požadavků nebo že opatření oznámené podle čl. 3.14 (Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy) odst. 1 je v rozporu s povinnostmi dané strany podle ustanovení uvedených v článku 3.2 (Oblast působnosti), žalovaná strana na žádost žalující strany a po konzultaci s ní předloží nabídku vyrovnání.

2. Pokud se žalující strana rozhodne nepodat žádost o vyrovnání nebo pokud ji podá a do 30 dnů po uplynutí přiměřené lhůty nebo od vydání rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 3.14 (Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy), že nebylo přijato žádné opatření k dosažení souladu nebo že opatření přijaté k dosažení souladu porušuje ustanovení uvedená v článku 3.2 (Oblast působnosti), nebylo dosaženo dohody o vyrovnání, má žalující strana právo poté, co učiní oznámení žalované straně a výboru, přijmout vhodná opatření v rámci preferenčních obchodních a investičních závazků použitelných mezi stranami, které mají účinek úměrný zrušení nebo omezení způsobenému tímto porušením. Tato opatření musí být v daném oznámení specifikována. Žalující strana může provést opatření kdykoli po uplynutí 10 dnů od data obdržení oznámení žalované strany, pokud žalovaná strana nepožádala o rozhodčí řízení podle odstavce 3 tohoto článku.

3. Domnívá-li se žalovaná strana, že účinek opatření přijatých žalující stranou není úměrný zrušení nebo omezení způsobenému tímto porušením, může písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Tato žádost musí být oznámena žalující straně a v kopii výboru před uplynutím desetidenní lhůty uvedené v odstavci 2. Původní rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí o opatřeních přijatých žalující stranou stranám a výboru do 30 dnů od data podání žádosti. Závazky nesmějí být pozastaveny do té doby, než původní rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí, a jakékoli pozastavení musí být s tímto rozhodnutím v souladu.

4. Opatření stanovená v tomto článku jsou dočasná a použijí se pouze do té doby, než:
- a) strany dosáhnou oboustranně přijatelného řešení podle článku 3.19 (Oboustranně přijatelné řešení);
 - b) strany dosáhnou dohody, že žalovaná strana přijetím opatření oznámeného podle čl. 3.14 (Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy) odst. 1 dosáhla souladu s ustanoveními uvedenými v článku 3.2 (Oblast působnosti), nebo
 - c) je jakékoli opatření, které porušuje ustanovení uvedená v článku 3.2 (Oblast působnosti), zrušeno či změněno tak, aby bylo s uvedenými ustanoveními v souladu, jak stanoví čl. 3.14 (Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy) odst. 3.

ČLÁNEK 3.16

Přezkum opatření přijatých ke splnění požadavků závěrečné zprávy po přijetí dočasných nápravných opatření

1. Žalovaná strana oznámí žalující straně a výboru opatření, která přijala ke splnění požadavků zprávy rozhodčího tribunálu v návaznosti na opatření přijatá žalující stranou nebo případně na použití vyrovnání. S výjimkou případů uvedených v odstavci 2 žalující strana do 30 dnů od data obdržení oznámení ukončí opatření přijatá podle článku 3.15 (Dočasná nápravná opatření v případě nesplnění požadavků). V případě, že bylo použito vyrovnání, a s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 může žalovaná strana ukončit používání tohoto vyrovnání do 30 dnů od data, kdy oznámila, že splnila požadavky zprávy rozhodčího tribunálu.
2. Nedohodnou-li se strany do 30 dnů od data obdržení oznámení, zda žalovaná strana přijetím oznámeného opatření dosáhla souladu s ustanoveními uvedenými v článku 3.2 (Oblast působnosti), požádá žalující strana písemně původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Tato žádost je oznámena žalované straně a v kopii výboru.

3. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu se oznámí stranám a výboru do 45 dnů od data podání žádosti. Pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že oznámené opatření je v souladu s ustanoveními uvedenými v článku 3.2 (Oblast působnosti), opatření uvedená v článku 3.15 (Dočasná nápravná opatření v případě nesplnění požadavků) nebo případně vyrovnání se ukončí. Úroveň pozastavení závazků či úroveň vyrovnání se případně v návaznosti na rozhodnutí rozhodčího tribunálu upraví.

ČLÁNEK 3.17

Nahrazení rozhodců

Pokud původní rozhodčí tribunál nebo některý z jeho členů nejsou schopni účastnit se rozhodčího řízení, odstoupí nebo je třeba je nahradit, protože nedodržují požadavky kodexu chování uvedeného v příloze 8 (Kodex chování pro rozhodce a mediátory), použije se postup uvedený v článku 3.7 (Ustavení rozhodčího tribunálu). Lhůta pro oznámení zpráv a případně rozhodnutí se prodlouží o 20 dnů.

ČLÁNEK 3.18

Pozastavení a ukončení rozhodčího řízení

1. Rozhodčí tribunál přeruší svou práci na žádost obou stran kdykoli na dobu, na které se strany shodnou, která však nepřesáhne 12 po sobě následujících měsíců. Svou práci obnoví před uplynutím této doby pozastavení na písemnou žádost obou stran. Strany o tom příslušným způsobem informují výbor. Rozhodčí tribunál může svou činnost obnovit také na konci doby pozastavení na písemnou žádost kterékoli strany. Žádající strana příslušným způsobem informuje výbor a druhou stranu. Pokud žádná strana nepožádá o obnovení práce rozhodčího tribunálu do uplynutí doby pozastavení, pravomoc rozhodčího tribunálu zanikne a řízení skončí. V případě pozastavení práce rozhodčího tribunálu se lhůty stanovené v příslušných ustanoveních této kapitoly prodlouží o stejnou dobu, na kterou byla tato práce pozastavena. Pozastavením a ukončením práce rozhodčího tribunálu nejsou dotčena práva kterékoli strany v jiném řízení, na které se vztahuje článek 3.24 (Volba fóra).
2. Strany se mohou kdykoli před vydáním závěrečné zprávy rozhodčího tribunálu dohodnout na ukončení řízení rozhodčího tribunálu prostřednictvím společného oznámení předsedovi rozhodčího tribunálu a výboru.

ČLÁNEK 3.19

Oboustranně přijatelné řešení

Strany se mohou kdykoli dohodnout na oboustranně přijatelném řešení sporu podle této kapitoly. Toto řešení společně oznámí výboru a případně i předsedovi rozhodčího tribunálu. Pokud je nutné, aby řešení bylo schváleno podle příslušných domácích postupů kterékoli strany, musí oznámení odkázat na tento požadavek a postup řešení sporů se přeruší. Postup řešení sporů se ukončí, pokud se takové schválení nevyžaduje, nebo po oznámení dokončení všech těchto domácích postupů.

ČLÁNEK 3.20

Informace a odborné poradenství

Na žádost jedné ze stran nebo z vlastního podnětu si může rozhodčí tribunál vyžádat jakékoli informace z jakéhokoli zdroje, které považuje pro účely řízení rozhodčího tribunálu za vhodné, a to i od stran sporu. Rozhodčí tribunál má také právo si vyžádat znalecké posudky, považuje-li to za vhodné. Rozhodčí tribunál konzultuje výběr znalců se stranami. Informace získané podle tohoto článku musí být stranám zpřístupněny a předloženy k vyjádření ve lhůtě stanovené rozhodčím tribunálem.

ČLÁNEK 3.21

Pravidla výkladu

Rozhodčí tribunál vykládá ustanovení uvedená v článku 3.2 (Oblast působnosti) podle obvyklých pravidel výkladu mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných ve *Vídeňské úmluvě o smluvním právu* uzavřené ve Vídni dne 23. května 1969 (dále jen „Vídeňská úmluva“). Rozhodčí tribunál vezme v úvahu též příslušné výklady uvedené ve zprávách tribunálů a odvolacího orgánu schválených Orgánem pro řešení sporů podle přílohy 2 Dohody o WTO (dále jen „DSB“). Zprávami a rozhodnutími rozhodčího tribunálu nelze rozšířit ani omezit práva a povinnosti stran stanovené v této dohodě.

ČLÁNEK 3.22

Rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se vynasnaží dospět ke každému rozhodnutí cestou konsensu. Pokud však není možné dospět k rozhodnutí cestou konsensu, rozhodne se o sporné záležitosti většinovým hlasováním. Nesouhlasná stanoviska rozhodců se v žádném případě nezveřejňují.

2. Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu musí strany bezpodmínečně přijmout. Nezakládají se jimi žádná práva ani povinnosti ve vztahu k fyzickým či právnickým osobám. Zprávy a rozhodnutí musí obsahovat zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení uvedených v článku 3.2 (Oblast působnosti) a základní zdůvodnění zjištění a učiněných závěrů. Výbor zveřejní zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu v jejich úplnosti do 10 dnů od jejich vydání, pokud se v zájmu ochrany důvěrných informací nerozhodne jinak.

PODODDÍL 4

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 3.23

Seznam rozhodců

1. Výbor sestaví nejpozději do šesti měsíců od data vstupu této dohody v platnost seznam nejméně 15 osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodce. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů:

- a) jednoho dílčího seznamu za Vietnam;
- b) jednoho dílčího seznamu za Unii a její členské státy a

c) jednoho dílčího seznamu osob, které nejsou státními příslušníky žádné strany a nemají trvalý pobyt na území žádné strany a které budou vykonávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu.

2. Každý dílčí seznam obsahuje nejméně pět jmen. Výbor zajistí, aby byl počet osob na tomto seznamu vždy udržován na uvedené minimální úrovni.

3. Rozhodci musí mít prokazatelné odborné znalosti a zkušenosti v oblasti práva a mezinárodního obchodu. Musí být nezávislí, zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nesmějí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, ani nesmějí být spojeni s vládou žádné ze stran, a musí jednat v souladu s kodexem chování uvedeným v příloze 8 (Kodex chování pro rozhodce a mediátory).

4. Výbor může sestavit další seznam 10 osob s prokazatelnými odbornými znalostmi a zkušenostmi v konkrétních odvětvích, na která se vztahuje tato dohoda. S výhradou dohody mezi stranami se tento další seznam použije k sestavení rozhodčího tribunálu v souladu s postupem uvedeným v článku 3.7 (Ustavení rozhodčího tribunálu).

ČLÁNEK 3.24

Volba fóra

1. Použitím postupu řešení sporů podle této kapitoly není dotčeno žádné opatření v rámci Světové obchodní organizace, a to ani opatření pro řešení sporů, nebo jiných mezinárodních dohod, jejichž stranami jsou obě strany.

2. Odchylně od odstavce 1 se žádná strana nemůže v případě konkrétního opatření domáhat na příslušných fórech nápravy za porušení v podstatě rovnocenného závazku podle této dohody a podle Dohody o WTO nebo jiných mezinárodních dohod, jejichž stranami jsou obě strany. Po zahájení řízení o řešení sporu nevznese žádná strana požadavek, jímž by se domáhala nápravy za porušení v podstatě stejného závazku podle jiné dohody v rámci jiného fóra, ledaže by fórum vybrané jako první z procesních nebo jurisdikčních důvodů neučinilo ve vztahu k žádosti o řešení dotčeného závazku žádné zjištění.

3. Pro účely tohoto článku se:

- a) řízení o řešení sporu podle Dohody o WTO považuje za zahájené žádostí strany o ustanovení rozhodčího tribunálu podle článku 6 *Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů*;
- b) řízení o řešení sporu podle této kapitoly považuje za zahájené žádostí strany o ustavení rozhodčího tribunálu podle čl. 3.5 (Zahájení rozhodčího řízení) odst. 1;
- c) řízení o řešení sporu podle jakékoli jiné mezinárodní dohody považuje za zahájené podle příslušných ustanovení takové dohody.

4. Žádné ustanovení této dohody nebrání kterékoli straně, aby uplatnila pozastavení závazků schválené DSB. Dohody o WTO ani dohody o volném obchodu se nelze dovolávat s cílem zabránit kterékoli straně v přijetí vhodných opatření podle článku 3.15 (Dočasná nápravná opatření v případě nesplnění požadavků).

ČLÁNEK 3.25

Lhůty

1. Není-li stanoveno jinak, všechny lhůty stanovené v tomto oddíle, včetně lhůt pro oznámení zpráv a rozhodnutí rozhodčích tribunálů, se počítají v kalendářních dnech ode dne následujícího po opatření nebo skutečnosti, jichž se týkají.
2. Veškeré lhůty uvedené v tomto oddíle mohou být po vzájemné dohodě stran sporu změněny. Rozhodčí tribunál může kdykoli s uvedením důvodů navrhnout stranám změnu jakékoli lhůty uvedené v tomto oddíle.

ČLÁNEK 3.26

Přezkum a změna

Výbor může provést přezkum přílohy 7 (Jednací řád), přílohy 8 (Kodex chování pro rozhodce a mediátory) a přílohy 9 (Mechanismus mediacce) a rozhodnout o jejich změně.

ODDÍL B

Řešení sporů mezi investory a stranami

PODODDÍL 1

Oblast působnosti a definice

ČLÁNEK 3.27

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se použije na spory mezi žalující stranou jedné strany a druhou stranou týkající se opatření¹, jež údajně porušuje ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic) a údajně způsobuje ztrátu či škodu žalující straně nebo její místně usazené společnosti, je-li žaloba podávána jménem místně usazené společnosti vlastněné či kontrolované žalující stranou.
2. Pro upřesnění je třeba uvést, že žalující strana nesmí podat žalobu podle tohoto oddílu, pokud se její investice uskutečnila prostřednictvím podvodného jednání, zatajení, korupce či jednání, které představuje zneužití řízení.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že výraz „opatření“ může zahrnovat i nečinnost.

3. Tribunál a odvolací tribunál ustavené podle článku 3.38 (Tribunál) a článku 3.39 (Odvolací tribunál) nesmějí rozhodovat o žalobách, které nespádají do oblasti působnosti tohoto článku.

4. Žalobu týkající se restrukturalizace dluhu strany lze vyřizovat v souladu s tímto oddílem a s přílohou 5 (Veřejný dluh).

ČLÁNEK 3.28

Definice

Není-li stanoveno jinak, pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- a) „řízením“ řízení u tribunálu nebo odvolacího tribunálu podle tohoto oddílu;
- b) „stranami sporu“ žalující strana a žalovaná strana;
- c) „žalující stranou jedné strany“:
 - i) investor strany, jak je uvedeno v čl. 2.1 (Oblast působnosti) odst. 1 písm. b), jednající vlastním jménem, nebo

- ii) investor strany, jak je uvedeno v čl. 2.1 (Oblast působnosti) odst. 1 písm. b), jednající jménem místně usazené společnosti vlastněné či kontrolované tímto investorem; pro upřesnění je třeba uvést, že žaloba podaná podle tohoto písmene se považuje za žalobu týkající se sporu mezi smluvním státem a státním příslušníkem jiného smluvního státu pro účely čl. 25 odst. 1 úmluvy ICSID;
- d) „úmluvou ICSID“ *Úmluva o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států* uzavřená ve Washingtonu dne 18. března 1965;
- e) „stranou, která není účastníkem sporu“ buď Vietnam, je-li žalovanou stranou Unie nebo členský stát Unie, nebo Unie, je-li žalovanou stranou Vietnam;
- f) „žalovanou stranou“ buď Vietnam, nebo v případě strany EU buď Unie, nebo dotčený členský stát podle článku 3.32 (Oznámení o záměru podat žalobu);
- g) „místně usazenou společností“ právnická osoba usazená na území jedné strany, vlastněná a kontrolovaná investorem druhé strany;
- h) „Newyorskou úmluvou z roku 1958“ *Úmluva Organizace spojených národů o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů* uzavřená v New Yorku dne 10. června 1958;

- i) „financováním třetí stranou“ finanční prostředky poskytnuté fyzickou či právnickou osobou, která není stranou sporu, ale uzavře se stranou sporu dohodu za účelem uhrazení veškerých nákladů na řízení nebo jejich části výměnou za odměnu v závislosti na výsledku sporu, nebo finanční prostředky poskytnuté fyzickou či právnickou osobou, která není stranou sporu, ve formě daru nebo podpory;
- j) „UNCITRAL“ Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo (UNCITRAL) a
- k) „pravidly transparentnosti UNCITRAL“ pravidla UNCITRAL pro transparentnost smluvně podložených rozhodčích řízení mezi investory a státem.

PODODDÍL 2

ALTERNATIVNÍ ŘEŠENÍ SPORŮ A KONZULTACE

ČLÁNEK 3.29

Smírné řešení sporů

Veškeré spory by měly být urovnány pokud možno smírnou cestou prostřednictvím jednání a pokud možno před podáním žádosti o konzultace podle článku 3.30 (Konzultace). Na tomto urovnání se mohou strany dohodnout kdykoli, a to rovněž po zahájení řízení podle tohoto oddílu.

ČLÁNEK 3.30

Konzultace

1. Nelze-li spor vyřešit smírnou cestou, jak stanoví článek 3.29 (Smírné řešení sporu), podá žalující strana jedné strany, jež tvrdí, že došlo k porušení ustanovení uvedených v čl. 3.27 (Oblast působnosti) odst. 1, druhé straně žádost o konzultace. Žádost musí obsahovat tyto informace:

- a) jméno a adresu žalující strany a, je-li žádost podána jménem místně usazené společnosti, název, adresu a místo, kde byla místně usazená společnost zapsána do obchodního rejstříku;
- b) ustanovení uvedená v čl. 3.27 (Oblast působnosti) odst. 1, k jejichž porušení údajně došlo;
- c) právní a věcný základ žaloby včetně opatření, jež údajně porušují ustanovení uvedená v čl. 3.27 (Oblast působnosti) odst. 1;
- d) požadovaná nápravná opatření a odhadovanou výši náhrady škody a
- e) důkaz, že žalující strana je investorem druhé strany a že vlastní či kontroluje zahrnutou investici, případně včetně místně usazené společnosti, jejímž jménem byla žádost o konzultace podána.

V případě, že je žádost o konzultace podána více než jednou žalující stranou nebo jménem více než jedné místně usazené společnosti, informace uvedené v odst. 1 písm. a) a e) se předloží za každou žalující stranu nebo případně místně usazenou společnost.

2. Žádost o konzultace musí být podána:

- a) do tří let od data, kdy se žalující strana nebo případně místně usazená společnost poprvé dozvěděly nebo poprvé měly dozvědět o opatření, jímž byla údajně porušena ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic), a o ztrátě nebo škodě, kterou v důsledku utrpěla:
 - i) žalující strana u žalob podaných investorem svým vlastním jménem, nebo
 - ii) místně usazená společnost u žalob podaných investorem jménem místně usazené společnosti nebo
- b) do dvou let od data, kdy žalující strana nebo případně místně usazená společnost přestala uplatňovat nároky nebo vést řízení u tribunálu nebo soudu podle domácích právních předpisů, ale v každém případě nejpozději do sedmi let od data, kdy se žalující strana poprvé dozvěděla nebo poprvé měla dozvědět o opatření, jímž byla údajně porušena ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic), a o ztrátě nebo škodě, kterou v důsledku utrpěla:
 - i) žalující strana u žalob podaných investorem svým vlastním jménem, nebo

- ii) místně usazená společnost u žalob podaných investorem jménem místně usazené společnosti.¹

3. Nedohodnou-li se strany sporu jinak, je místem konání konzultací:

- a) Hanoj, týkají-li se konzultace opatření Vietnamu,
- b) Brusel, týkají-li se konzultace opatření Unie, nebo
- c) hlavní město dotčeného členského státu Unie, pokud se žádost o konzultace týká výhradně opatření tohoto členského státu.

Konzultace se mohou vést také prostřednictvím videokonference či jiného prostředku, zejména v případě, že se jich účastní malý nebo střední podnik.

4. Nedohodnou-li se strany sporu na období delším, uskuteční se konzultace do 60 dnů od podání žádosti o konzultace.

5. V případě, že žalující strana do 18 měsíců od podání žádosti o konzultace nepodala žalobu podle článku 3.33 (Podání žaloby), má se za to, že se žalující strana z řízení podle tohoto oddílu stáhla, a nesmí již žalobu podle tohoto oddílu podat. Tuto lhůtu lze po dohodě stran zapojených do konzultací prodloužit.

¹ Odst. 2 písm. b) se nepoužije, použije-li se příloha 12 (Souběžné řízení).

6. Lhůty uvedené v odstavcích 2 a 5 nemohou způsobit nepřipustnost žalob, je-li žalující strana schopna prokázat, že o konzultace nepožádala nebo žalobu nepodala proto, že tak nebyla schopna učinit v důsledku kroků, jež z vlastního uvážení přijala dotčená strana, jedná-li poté žalující strana, jakmile je toho schopna, přiměřeně co nejrychleji.

7. V případě, že se žádost o konzultace týká údajného porušení dohody ze strany Unie nebo některého členského státu Unie, zašle se Unii. Pokud jsou identifikována opatření některého členského státu Unie, zašle se žádost také dotčenému členskému státu.

ČLÁNEK 3.31

Mediace

1. Strany sporu se mohou kdykoli dohodnout, že využijí mediace.
2. Využití mediace je dobrovolné a není jím dotčeno právní postavení žádné ze stran sporu.
3. Využití mediace se může řídit pravidly stanovenými v příloze 10 (Mechanismus mediace pro řešení sporů mezi investory a stranami). Veškeré lhůty uvedené v příloze 10 (Mechanismus mediace pro řešení sporů mezi investory a stranami) mohou být po vzájemné dohodě stran sporu změněny.

4. Mediátor je jmenován po dohodě stran sporu. Součástí tohoto jmenování může být jmenování mediátora z řad členů tribunálu jmenovaných v souladu s článkem 3.38 (Tribunál) nebo členů odvolacího tribunálu jmenovaných v souladu s článkem 3.39 (Odvolací tribunál). Strany sporu mohou také požádat předsedu tribunálu, aby jmenoval mediátora z řad členů tribunálu, kteří nejsou státními příslušníky žádného z členských států Unie ani Vietnamu.

5. Dohodnou-li se strany sporu, že využijí mediace, neuplatní se lhůty uvedené v čl. 3.30 (Konzultace) odst. 2 a 5, čl. 3.53 (Předběžný nález) odst. 6 a čl. 3.54 (Odvolací řízení) odst. 5 v období mezi datem, kdy se dohodly, že mediace využijí, a datem, kdy se některá ze stran sporu rozhodne mediaci ukončit, a to dopisem zaslaným mediátorovi a druhé straně sporu. Pokud byl v souladu s článkem 3.38 (Tribunál) zřízen senát tribunálu, na žádost obou stran sporu pozastaví senát své řízení, dokud se některá ze stran sporu nerozhodne mediaci ukončit, a to dopisem zaslaným mediátorovi a druhé straně sporu.

PODODDÍL 3

PODÁNÍ ŽALOBY A PODMÍNKY, KTERÉ MUSÍ BÝT SPLNĚNY

ČLÁNEK 3.32

Oznámení o záměru podat žalobu

1. Nemůže-li být spor urovnán do 90 dnů od podání žádosti o konzultace, může žalující strana předložit oznámení o záměru, v němž písemně upřesní svůj záměr podat návrh na zahájení řízení o řešení sporu podle tohoto oddílu a které musí obsahovat následující informace:
 - a) jméno a adresu žalující strany a, je-li taková žádost podána jménem místně usazené společnosti, její název, adresu a místo, kde byla místně usazená společnost zapsána do obchodního rejstříku;
 - b) ustanovení uvedená v čl. 3.27 (Oblast působnosti) odst. 1, k jejichž porušení údajně došlo;
 - c) právní a věcný základ žaloby včetně opatření, jež údajně porušují ustanovení uvedená v čl. 3.27 (Oblast působnosti) odst. 1, a

d) požadovaná nápravná opatření a odhadovanou výši náhrady škody.

Oznámení o záměru se zašle Unii nebo Vietnamu, podle toho, koho se věc týká. Pokud je identifikováno opatření některého členského státu Unie, zašle se oznámení také dotčenému členskému státu.

2. Pokud bylo Unii zasláno oznámení o záměru, určí Unie žalovanou stranu a poté, co toto určení provede, informuje žalující stranu do 60 dnů od obdržení oznámení o záměru, zda je žalovanou stranou Unie, nebo členský stát Unie.

3. Nebyla-li žalující strana informována o určení žalované strany do 60 dnů od obdržení oznámení o záměru:

a) pokud opatření identifikovaná v oznámení jsou výhradně opatřeními členského státu Unie, je žalovanou stranou daný členský stát, nebo

b) pokud opatření identifikovaná v oznámení zahrnují opatření Unie, je žalovanou stranou Unie.

4. Žalující strana může podat žalobu podle článku 3.33 (Podání žaloby) na základě určení podle odstavce 2 nebo, pokud žalující straně nebylo ve lhůtě stanovené v odstavci 2 takové určení oznámeno, podle odstavce 3.

5. Pokud je na základě určení provedeného podle odstavce 2 žalovanou stranou Unie nebo její členský stát, nesmí se ani Unie, ani dotčený členský stát dovolávat nepřípustnosti žaloby, nedostatku příslušnosti tribunálu ani jinak prohlásit, že žaloba nebo nález jsou nepodložené nebo neplatné z důvodu, že by žalovanou stranou správně měla být Unie, a nikoli členský stát, nebo naopak.

6. Tribunál a odvolací tribunál jsou vázány určením podle odstavce 2.

7. Žádné ustanovení této dohody ani použitelná pravidla pro řešení sporů nebrání výměně všech informací, které se týkají určitého sporu mezi Unií a dotčeným členským státem.

ČLÁNEK 3.33

Podání žaloby

1. Nemůže-li být spor urovnán do šesti měsíců od podání žádosti o konzultace a od předložení oznámení o záměru zahájit řízení podle článku 3.32 (Oznámení o záměru zahájit řízení) uplynuly nejméně tři měsíce, může žalující strana v případě, že splňuje požadavky uvedené v článku 3.35 (Procesní a další požadavky pro podání žaloby), podat žalobu k tribunálu ustavenému podle článku 3.38 (Tribunál).

2. Žaloba může být předložena tribunálu podle jedné z následujících pravidel pro řešení sporů:
 - a) úmluva ICSID;
 - b) nepoužijí-li se podmínky pro řízení podle písmene a), *Pravidla doplňkových opatření pro správu řízení* (dále jen „pravidla doplňkových opatření ICSID“) sekretariátu Mezinárodního střediska pro řešení investičních sporů (dále jen „sekretariát ICSID“);
 - c) pravidla UNCITRAL pro rozhodčí řízení nebo
 - d) jakákoli jiná pravidla, na kterých se strany sporu dohodly. Pokud žalující strana navrhne určitý soubor pravidel pro řešení sporů a pokud se strany sporu písemně nedohodnou na těchto pravidlech do 30 dnů od obdržení návrhu nebo pokud žalovaná strana žalující straně neodpoví, může žalující strana podat žalobu podle pravidel stanovených v písmeni a), b) nebo c).
3. Všechny žaloby uvedené žalující stranou při podání žaloby podle tohoto článku se musí zakládat na opatřeních uvedených v její žádosti o konzultace podle čl. 3.30 (Konzultace) odst. 1 písm. c).
4. Pravidla pro řešení sporů uvedená v odstavci 2 se použijí s výhradou pravidel stanovených v tomto oddíle, doplněných o případná pravidla přijatá výborem, tribunálem nebo odvolacím tribunálem.

5. Žaloba se považuje za podanou podle tohoto článku, pokud žalující strana zahájila řízení podle použitelných pravidel pro řešení sporů.
6. Žaloby podané jménem skupiny složené z mnoha neidentifikovaných žalujících stran nebo podané zástupcem, který hodlá při řízení zastupovat zájmy mnoha identifikovaných či neidentifikovaných žalujících stran, které ho pověří veškerými rozhodnutími týkajícími se řízení jejich jménem, nejsou přípustné.

ČLÁNEK 3.34

Jiné žaloby

1. Žalující strana nesmí podat žalobu k tribunálu, má-li nevyřízenou žalobu u jiného domácího nebo mezinárodního soudu nebo tribunálu, která se týká téhož opatření, jež údajně porušuje ustanovení uvedená v čl. 3.27 (Oblast působnosti) odst. 1, a téže ztráty nebo škody, ledaže žalující strana tuto nevyřízenou žalobu stáhne.
2. Žalující strana jednající vlastním jménem nesmí podat žalobu k tribunálu, má-li osoba, jež má přímý nebo nepřímý vlastnický podíl v žalující straně nebo jí je kontrolována, nevyřízenou žalobu u tribunálu nebo jiného domácího nebo mezinárodního soudu nebo tribunálu, která se týká téhož opatření, jež údajně porušuje ustanovení uvedená v čl. 3.27 (Oblast působnosti) odst. 1, a téže ztráty nebo škody, ledaže tato osoba tuto nevyřízenou žalobu stáhne.

3. Žalující strana jednající jménem místně usazené společnosti nesmí podat žalobu k tribunálu, má-li osoba, jež má přímý nebo nepřímý vlastnický podíl v místně usazené společnosti nebo jí je kontrolována, nevyřízenou žalobu u tribunálu nebo jiného domácího nebo mezinárodního soudu nebo tribunálu, která se týká téhož opatření, jež údajně porušuje ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic), a téže ztráty nebo škody, ledaže tato osoba tuto nevyřízenou žalobu stáhne.
4. Před podáním žaloby žalující strana předloží:
- a) důkaz, že žalující strana a případně, v souladu s odstavci 2 a 3, každá osoba, která má přímý nebo nepřímý vlastnický podíl v místně usazené společnosti nebo jí je kontrolována, stáhla veškeré nevyřízené žaloby uvedené v odstavcích 1, 2 nebo 3, a
 - b) zřeknutí se svého práva a případně práva místně usazené společnosti uplatnit žalobu uvedenou v odstavci 1.
5. Tento článek se použije ve spojení s přílohou 12 (Souběžné řízení).
6. Zřeknutí se podle odst. 4 písm. b) se přestane uplatňovat, je-li žaloba zamítnuta na základě nedodržení požadavků na státní příslušnost k podání žaloby podle této dohody.

7. Odstavce 1 až 4, včetně přílohy 12 (Souběžné řízení), se nepoužijí v případě, že žaloby předložené domácímu soudu nebo tribunálu byly podány pouze za účelem vydání předběžného opatření nebo určovací žaloby a nezahrnují platbu finančního odškodnění.

8. Jestliže je současně podána žaloba na totéž zacházení, jež údajně porušuje ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic), podle tohoto oddílu i podle oddílu A (Řešení sporů mezi stranami), nebo podle tohoto oddílu i podle jiné mezinárodní dohody, senát tribunálu ustavený podle tohoto oddílu ve svém rozhodnutí, příkazu nebo nálezů co nejdříve poté, co vyslechne strany sporu, zohlední řízení podle oddílu A (Řešení sporů mezi stranami) nebo jiné mezinárodní dohody. Za tímto účelem může rovněž, považuje-li to za nutné, své řízení pozastavit. Při jednání podle tohoto ustanovení musí tribunál postupovat v souladu s čl. 3.53 (Předběžný nález) odst. 6.

ČLÁNEK 3.35

Procesní a další požadavky pro podání žaloby

1. Žalobu k tribunálu lze podle tohoto oddílu podat, pouze pokud:
 - a) žalující strana společně s žalobou předloží rovněž svůj písemný souhlas s řešením sporu tribunálem v souladu s postupy stanovenými v tomto oddíle a předloží žalující stranou určený soubor pravidel pro řešení sporů uvedený v čl. 3.33 (Podání žaloby) odst. 2 jakožto použitelná pravidla pro řešení sporů;

- b) uplynulo nejméně šest měsíců od podání žádosti o konzultace podle článku 3.30 (Konzultace) a nejméně tři měsíce od předložení oznámení o záměru podat žalobu podle článku 3.32 (Oznámení o záměru podat žalobu);
- c) žádost o konzultace a oznámení o záměru podat žalobu splňuje požadavky stanovené v čl. 3.30 (Konzultace) odst. 1 a 2, respektive čl. 3.32 (Oznámení o záměru podat žalobu) odst. 1;
- d) právní a věcný základ sporu byl předmětem předchozích konzultací podle článku 3.30 (Konzultace);
- e) veškeré nároky popsané v podání žaloby k tribunálu podle článku 3.33 (Podání žaloby) se zakládají na opatření či opatřeních uvedených v oznámení o záměru podat žalobu předloženém podle článku 3.32 (Oznámení o záměru podat žalobu) a
- f) jsou splněny podmínky stanovené v článku 3.34 (Jiné žaloby).

2. Tímto článkem nejsou dotčeny jiné požadavky v dané jurisdikci vyplývající z příslušných pravidel pro řešení sporů.

ČLÁNEK 3.36

Souhlas

1. Žalovaná strana s podáním žaloby podle tohoto oddílu souhlasí.
2. Žalující strana vydá svůj souhlas v souladu s postupy stanovenými v tomto oddíle při podání žaloby podle článku 3.33 (Podání žaloby).
3. Podmínkou souhlasu podle odstavců 1 a 2 je, že:
 - a) strany sporu nebudou vymáhat nález vydaný podle tohoto oddílu, dokud se tento nález nestane konečným podle článku 3.55 (Konečný nález), a
 - b) strany sporu se nebudou odvolávat, ani nepožádají o přezkum, vynětí, zrušení, revizi či o zahájení jiného podobného postupu u mezinárodního nebo domácího soudu či tribunálu, pokud jde o nález podle tohoto oddílu.¹
4. Má se za to, že souhlas podle odstavců 1 a 2 splňuje požadavky:
 - a) článku 25 úmluvy ICSID a pravidel doplňkových opatření ICSID pro písemný souhlas stran sporu a
 - b) článku II Newyorské úmluvy z roku 1958 pro písemné dohody.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že toto písmeno se použije ve spojení s článkem 3.57 (Vymáhání konečných nálezů).

ČLÁNEK 3.37

Financování třetí stranou

1. Pokud strana sporu využije financování třetí stranou, oznámí druhé straně sporu a senátu tribunálu nebo – není-li senát tribunálu ustaven – předsedovi tribunálu existující dohodu o financování a její povahu, jakož i jméno/název a adresu třetí strany, která financování poskytuje.
2. Toto oznámení je učiněno v okamžiku podání žaloby nebo – v případě, že je dohoda o financování uzavřena nebo dar nebo podpora poskytnuta po podání žaloby – co nejdříve po uzavření dané dohody nebo poskytnutí daru nebo podpory.
3. Při uplatňování článku 3.48 (Záruka na úhradu nákladů) tribunál zohlední, zda je využito financování třetí stranou. Při rozhodování o nákladech řízení podle čl. 3.53 (Předběžný nález) odst. 4 tribunál přihlédně k tomu, zda byly dodrženy požadavky stanovené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

PODODDÍL 4

SYSTÉM TRIBUNÁLU PRO INVESTICE

ČLÁNEK 3.38

Tribunál

1. Zřizuje se tribunál za účelem projednávání žalob podaných podle článku 3.33 (Podání žaloby).
2. Po vstupu této dohody v platnost jmenuje výbor v souladu s čl. 4.1 (Výbor) odst. 5 písm. a) devět členů tribunálu. Tři členové jsou státními příslušníky některého členského státu Unie, tři státními příslušníky Vietnamu a tři státními příslušníky třetích zemí.¹
3. Výbor se může rozhodnout, že zvýší nebo sníží počet členů tribunálu o násobek tří. Dodatečná jmenování se provedou na stejném základě, jaký je uveden v odstavci 2.

¹ Kterákoli strana může namísto návrhu na jmenování tří členů, kteří jsou jejími státními příslušníky, navrhnout jmenování až tří členů s jinou státní příslušností. V takovém případě jsou tito členové považováni za státní příslušníky strany, která navrhla jejich jmenování pro účely tohoto článku.

4. Členové tribunálu mají kvalifikaci požadovanou v jejich zemi ke jmenování do soudní funkce, nebo jsou obecně uznávanými právníky. Mají prokazatelné odborné znalosti v oblasti mezinárodního práva veřejného. Je žádoucí, aby měli odborné znalosti zejména v oblasti mezinárodního investičního práva, mezinárodního obchodního práva a v oblasti řešení sporů vzniklých v rámci mezinárodních dohod o investicích nebo o obchodu.
5. Členové tribunálu jsou jmenováni na čtyřleté funkční období s možností znovuzvolení na jedno další období. Funkční období pěti losem určených osob z devíti osob jmenovaných bezprostředně po vstupu této dohody v platnost se však prodlouží na šest let. Funkční mandáty se znovu obsadí, jakmile se uvolní. Osoba určená k nahrazení osoby, jejíž funkční období dosud neuplynulo, se mandátu ujme na dobu, která z funkčního období jejího předchůdce zbývá. Osoba, která zasedá v senátu tribunálu v okamžiku, kdy skončí její funkční období, může se svolením předsedy tribunálu v senátu zasedat i nadále, dokud nejsou řízení daného senátu ukončena, a pouze za tímto účelem je nadále považována za člena tribunálu.
6. Tribunál projednává věci v senátech složených ze tří členů, z nichž jeden je státním příslušníkem některého členského státu Unie, jeden je státním příslušníkem Vietnamu a jeden je státním příslušníkem třetí země. Senátu předsedá ten člen, který je státním příslušníkem třetí země.
7. Do 90 dnů od podání žaloby podle článku 3.33 (Podání žaloby) jmenuje předseda tribunálu na rotačním základě členy senátu tribunálu, který příslušnou věc projedná, přičemž zajistí, aby složení senátů bylo náhodné a nepředvídatelné a aby všichni členové měli stejnou příležitost vykonávat svoji funkci.

8. Předseda a místopředseda tribunálu odpovídají za organizační záležitosti, jsou jmenováni na dvouleté funkční období a vybírají se losem z těch členů, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí. Svoji funkci vykonávají na rotačním základě, jak je vylosují spolupředsedové výboru nebo jejich zástupci. Předsedu v případě jeho nepřítomnosti nahrazuje místopředseda.

9. Bez ohledu na odstavec 6 se strany sporu mohou dohodnout, že věc projedná jediný člen tribunálu, vybraný z řad státních příslušníků třetích zemí předsedou tribunálu. Žalovaná strana takovou žádost žalující strany s porozuměním zváží, zejména je-li žalující stranou malý nebo střední podnik nebo pokud se jedná o poměrně nízkou náhradu škody. Tato žádost by měla být předložena současně se žalobou podanou podle článku 3.33 (Podání žaloby).

10. Tribunál může vypracovat vlastní pracovní postupy. Pracovní postupy musí být v souladu s použitelnými pravidly pro řešení sporů a tímto oddílem. Pokud se tribunál rozhodne tak učinit, předseda tribunálu vypracuje v konzultaci s ostatními členy tribunálu návrh pracovních postupů a představí návrh pracovních postupů výboru. Výbor návrh pracovních postupů přijme. Pokud výbor nepřijme návrh pracovních postupů do tří měsíců od jeho předložení, předseda tribunálu provede nezbytnou revizi návrhu, při níž zohlední názory vyjádřené stranami. Předseda tribunálu poté předloží revidovaný návrh pracovních postupů výboru. Revidovaný návrh pracovních postupů se považuje za přijatý, nerozhodne-li se jej výbor do tří měsíců od jeho předložení zamítnout.

11. Pokud vyvstane procesní problém, který není předmětem tohoto oddílu, doplňujících pravidel přijatých výborem nebo pracovních postupů přijatých podle odstavce 10, může příslušný senát tribunálu přijmout odpovídající postup, který je s těmito ustanoveními v souladu.
12. Senát tribunálu se vynasnaží přijmout všechna rozhodnutí na základě konsensu. Pokud však není možné dospět k rozhodnutí cestou konsensu, senát tribunálu rozhodne o věci většinou hlasů všech svých členů. Názory vyjádřené jednotlivými členy senátu tribunálu jsou anonymní.
13. Členové musí být k dosažení kdykoli a v krátké lhůtě a průběžně se musí informovat o aktivitách týkajících se řešení sporů podle této dohody.
14. Aby byla zajištěna dostupnost členů tribunálu, vyplácí se jim měsíční honorář, jehož výše je stanovena rozhodnutím výboru. Předseda a případně místopředseda tribunálu dále obdrží denní odměnu odpovídající odměně stanovené podle čl. 3.39 (Odvolací tribunál) odst. 16 za každý den odpracovaný při plnění funkcí předsedy tribunálu podle tohoto oddílu.
15. Honorář a denní odměnu uvedené v odstavci 14 hradí obě strany se zohledněním úrovně jejich rozvoje na účet spravovaný sekretariátem ICSID. Pokud jedna strana tento honorář nebo denní odměnu neuhradí, může se je rozhodnout zaplatit druhá strana. Veškeré takové nedoplatky zůstávají splatné s příslušnými úroky.

16. Nepřijme-li výbor rozhodnutí podle odstavce 17, stanoví se výše ostatních odměn a výdajů členů senátu tribunálu podle pravidla 14 odst. 1 finančních a správních pravidel úmluvy ICSID platných v den podání žaloby a tribunál je rozdělí mezi strany sporu v souladu s čl. 3.53 (Předběžný náález) odst. 4.

17. Honorář, denní odměna a ostatní odměny a výdaje mohou být na základě rozhodnutí výboru trvale přeměněny na pravidelnou mzdu. V takovém případě musí členové tribunálu vykonávat svou funkci na plný úvazek a nesmějí vykonávat žádnou jinou výdělečnou ani nevýdělečnou profesijní činnost, neudělí-li předseda tribunálu mimořádně výjimku z tohoto pravidla. Výbor stanoví jejich odměnu a související organizační záležitosti.

18. Sekretariát ICSID působí jako sekretariát tribunálu, kterému poskytuje náležitou podporu. Výdaje na tuto podporu tribunál rozdělí mezi strany sporu v souladu s čl. 3.53 (Předběžný náález) odst. 4.

ČLÁNEK 3.39

Odvolací tribunál

1. Zřizuje se stálý odvolací tribunál za účelem projednávání odvolání proti nálezům vydaným tribunálem.

2. Odvolací tribunál má šest členů, z nichž dva jsou státními příslušníky některého členského státu Unie, dva státními příslušníky Vietnamu a dva státními příslušníky třetích zemí.
3. Po vstupu této dohody v platnost jmenuje výbor v souladu s čl. 4.1 (Výbor) odst. 5 písm. a) šest členů odvolacího tribunálu.¹
4. Výbor se může rozhodnout, že zvýší nebo sníží počet členů odvolacího tribunálu o násobek tří. Dodatečná jmenování se provedou na stejném základě, jaký je uveden v odstavcích 2 a 3.
5. Členové odvolacího tribunálu jsou jmenováni na čtyřleté funkční období s možností znovuzvolení na jedno další období. Funkční období tří losem určených osob ze šesti osob jmenovaných bezprostředně po vstupu této dohody v platnost se však prodlouží na šest let. Funkční mandáty se znovu obsadí, jakmile se uvolní. Osoba určená k nahrazení osoby, jejíž funkční období dosud neuplynulo, se mandátu ujme na dobu, která z funkčního období jejího předchůdce zbývá.

¹ Každá strana může namísto návrhu na jmenování dvou členů, kteří jsou jejími občany nebo státními příslušníky, navrhnout jmenování až dvou členů s jinou státní příslušností nebo občanstvím. V takovém případě jsou tito členové považováni za občany nebo státní příslušníky strany, která navrhla jejich jmenování pro účely tohoto článku.

6. Odvolací tribunál má předsedu a místopředsedu, kteří jsou vybráni losem na dvouleté funkční období z členů, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí. Svoji funkci vykonávají na rotačním základě, jak je vylosuje předseda výboru. Předsedu v případě jeho nepřítomnosti nahrazuje místopředseda.

7. Členové odvolacího tribunálu musí mít prokazatelné odborné znalosti v oblasti mezinárodního práva veřejného a kvalifikaci požadovanou v jejich zemi ke jmenování do nejvyšších soudních funkcí, nebo musí být obecně uznávanými právníky. Je žádoucí, aby měli odborné znalosti v oblasti mezinárodního investičního práva, mezinárodního obchodního práva a v oblasti řešení sporů vzniklých v rámci mezinárodních dohod o investicích nebo o obchodu.

8. Odvolací tribunál projednává odvolání v senátech složených ze tří členů, z nichž jeden je státním příslušníkem některého členského státu Unie, jeden je státním příslušníkem Vietnamu a jeden je státním příslušníkem třetí země. Senátu předsedá ten člen, který je státním příslušníkem třetí země.

9. Předseda odvolacího tribunálu určuje na rotačním základě složení senátu odvolacího tribunálu, který jednotlivá odvolání projednává, přičemž zajistí, aby složení každého senátu bylo náhodné a nepředvídatelné a aby všichni členové měli stejnou příležitost vykonávat svoji funkci. Osoba, která zasedá v senátu odvolacího tribunálu v okamžiku, kdy skončí její funkční období, může se svolením předsedy odvolacího tribunálu v senátu zasedat i nadále, dokud nejsou řízení daného senátu ukončena, a pouze za tímto účelem je nadále považována za člena odvolacího tribunálu.

10. Odvolací tribunál vypracuje vlastní pracovní postupy. Pracovní postupy musí být v souladu s tímto oddílem a s pokyny stanovenými v příloze 13 (Pracovní postupy odvolacího tribunálu). Předseda odvolacího tribunálu do jednoho roku od data vstupu této dohody v platnost vypracuje po konzultaci s ostatními členy odvolacího tribunálu návrh pracovních postupů a představí jej výboru. Výbor návrh pracovních postupů přijme. Pokud výbor nepřijme návrh pracovních postupů do tří měsíců od jeho předložení, předseda odvolacího tribunálu provede nezbytnou revizi návrhu, při níž zohlední názory vyjádřené stranami. Předseda odvolacího tribunálu poté předloží revidovaný návrh pracovních postupů výboru. Revidovaný návrh pracovních postupů se považuje za přijatý, nerozhodne-li se jej výbor do tří měsíců od jeho předložení zamítnout.

11. Pokud vyvstane procesní problém, který není předmětem tohoto oddílu, týkající se doplňujících pravidel přijatých výborem nebo pracovních postupů přijatých podle odstavce 10, může příslušný senát odvolacího tribunálu přijmout odpovídající postup, který je s těmito ustanoveními v souladu.

12. Senát odvolacího tribunálu se vynasnaží přijmout všechna rozhodnutí na základě konsensu. Pokud však není možné dospět k rozhodnutí cestou konsensu, senát odvolacího tribunálu rozhodne o věci většinou hlasů všech svých členů. Názory vyjádřené jednotlivými členy senátu odvolacího tribunálu jsou anonymní.

13. Členové odvolacího tribunálu musí být k dosažení kdykoli a v krátké lhůtě a průběžně se musí informovat o aktivitách týkajících se řešení sporů podle této dohody.

14. Členům odvolacího tribunálu se vyplácí měsíční honorář, jehož výše je stanovena rozhodnutím výboru. Předseda a případně místopředseda odvolacího tribunálu dále obdrží denní odměnu odpovídající odměně stanovené podle odstavce 16 za každý den odpracovaný při plnění funkcí předsedy odvolacího tribunálu podle tohoto oddílu.

15. Honorář a denní odměnu uvedené v odstavci 14 hradí obě strany se zohledněním úrovně jejich rozvoje na účet spravovaný sekretariátem ICSID. Pokud jedna strana tento honorář nebo denní odměnu neuhradí, může se je rozhodnout zaplatit druhá strana. Veškeré takové nedoplatky zůstávají splatné s příslušnými úroky.

16. Výbor přijme po vstupu této dohody v platnost rozhodnutí, kterým stanoví výši ostatních odměn a výdajů členů senátu odvolacího tribunálu. Tyto odměny a výdaje rozdělí tribunál, případně odvolací tribunál mezi strany sporu v souladu s čl. 3.53 (Předběžný nález) odst. 4.

17. Honorář, denní odměna a ostatní odměny a výdaje mohou být na základě rozhodnutí výboru trvale přeměněny na pravidelnou mzdu. V takovém případě musí členové odvolacího tribunálu vykonávat svou funkci na plný úvazek a nesmějí vykonávat žádnou jinou výdělečnou ani nevýdělečnou profesijní činnost, neudělí-li předseda odvolacího tribunálu mimořádně výjimku z tohoto pravidla. Výbor stanoví jejich odměnu a související organizační záležitosti.

18. Sekretariát ICSID působí jako sekretariát odvolacího tribunálu, kterému poskytuje náležitou podporu. Výdaje na tuto podporu rozdělí odvolací tribunál mezi strany sporu v souladu s čl. 3.53 (Předběžný nález) odst. 4.

ČLÁNEK 3.40

Etické otázky

1. Členové tribunálu a odvolacího tribunálu jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti. Tyto osoby nesmějí mít vztah k žádné vládě.¹ Pokud jde o záležitosti týkající se sporu, nejednají podle pokynů žádné vlády nebo organizace. Nesmějí se zúčastňovat posuzování jakéhokoli sporu, který by mohl způsobit přímý nebo nepřímý střet zájmů. Musí přitom splňovat ustanovení přílohy 11 (Kodex chování členů tribunálu a odvolacího tribunálu a mediátorů). Po svém jmenování mimoto nesmějí vystupovat jako právní zástupci, znalci jmenovaní stranou nebo stranou určení svědci v žádném probíhajícím nebo novém sporu týkajícím se ochrany investic podle této nebo jakékoli jiné dohody či domácích právních předpisů.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že skutečnost, že určitá osoba pobírá odměnu od vlády, byla dříve vládou zaměstnána nebo je v příbuzenském vztahu s osobou, která pobírá odměnu od vlády, sama o sobě neznamená, že tato osoba není způsobilá.

2. Domnívá-li se strana sporu, že je člen ve střetu zájmů, zašle oznámení o námitce ke jmenování předsedovi tribunálu, nebo případně předsedovi odvolacího tribunálu. Oznámení o námitce musí být zasláno do 15 dnů od data, kdy bylo straně sporu oznámeno složení senátu tribunálu nebo odvolacího tribunálu, nebo do 15 dnů od data, kdy se strana sporu dozvěděla o příslušných skutečnostech, pokud je nemohla odůvodněně znát v době utváření senátu. V oznámení o námitce se uvedou důvody této námitky.
3. Pokud se do 15 dnů od data oznámení o námitce člen, proti němuž byla námitka vznesena, rozhodne z daného senátu neodstoupit, vydá předseda tribunálu, nebo případně předseda odvolacího tribunálu poté, co vyslechne strany sporu a dá dotyčnému členu možnost předložit připomínky, do 45 dnů od přijetí oznámení o námitce rozhodnutí a neprodleně o něm vyrozumí strany sporu a ostatní členy senátu.
4. O námitkách proti jmenování předsedy tribunálu do senátu rozhoduje předseda odvolacího tribunálu a naopak.
5. Na základě odůvodněného doporučení předsedy odvolacího tribunálu nebo ze společného podnětu mohou strany prostřednictvím rozhodnutí výboru odvolat člena z tribunálu nebo z odvolacího tribunálu, pokud je jednání tohoto člena v rozporu s povinnostmi stanovenými v odstavci 1 a není slučitelné s tím, aby nadále působil jako člen tribunálu nebo odvolacího tribunálu. V případě, že se předmětného jednání údajně dopustil předseda odvolacího tribunálu, předloží odůvodněné doporučení předseda tribunálu. Ustanovení čl. 3.38 (Tribunál) odst. 2 a čl. 3.39 (Odvolací tribunál) odst. 3 se použijí obdobně pro obsazení volných funkčních mandátů, které mohou vzniknout na základě tohoto odstavce.

ČLÁNEK 3.41

Mnohostranné mechanismy řešení sporů

Strany zahájí jednání o mezinárodní dohodě, která stanoví zřízení mnohostranného tribunálu pro investice spolu s mnohostranným odvolacím mechanismem pro řešení sporů podle této dohody nebo odděleně od tohoto mechanismu. Strany se mohou následně dohodnout, že nebudou uplatňovat příslušné části tohoto oddílu. Výbor může přijmout rozhodnutí, v němž specifikuje případná nezbytná přechodná opatření.

PODODDÍL 5

VEDENÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK 3.42

Použitelné právo a pravidla výkladu

1. Tribunál a odvolací tribunál rozhodnou, zda opatření, která jsou předmětem žaloby, porušují ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic), jak tvrdí žalující strana.

2. Tribunál a odvolací tribunál při vydání rozhodnutí použijí ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic) a ostatní příslušná ustanovení této dohody, jakož i další pravidla či zásady mezinárodního práva platné pro strany, a skutečně zohlední relevantní domácí právní předpisy dané strany sporu.
3. Pro upřesnění je třeba uvést, že tribunál a odvolací tribunál jsou vázány výkladem domácích právních předpisů, jak jej uplatňují soudy nebo orgány příslušné pro výklad příslušného domácího právního předpisu, přičemž význam příslušného domácího právního předpisu vymezený tribunálem a odvolacím tribunálem není pro soudy ani orgány žádné ze stran závazný. Tribunál a odvolací tribunál nejsou příslušné k tomu, aby posuzovaly zákonnost opatření, které údajně představuje porušení této dohody, podle domácích právních předpisů strany sporu.
4. Tribunál a odvolací tribunál vykládají tuto dohodu v souladu se zvykovými pravidly výkladu mezinárodního práva veřejného, kodifikovanými *Vídeňskou úmluvou o smluvním právu* uzavřenou ve Vídni dne 23. května 1969.
5. Vzniknou-li závažné pochybnosti ohledně výkladu, jež mohou mít vliv na záležitosti související s tímto oddílem, může výbor přijmout výklady ustanovení této dohody. Takový výklad je pro tribunál a odvolací tribunál závazný. Výbor může rozhodnout, že výklad bude mít závaznou platnost od určitého data.

ČLÁNEK 3.43

Prevence obcházení opatření

Pro upřesnění je třeba uvést, že tribunál se prohlásí za nepřislušný, došlo-li ke sporu nebo bylo-li velmi pravděpodobné, že k němu dojde, v době, kdy žalující strana získala vlastnictví sporné investice nebo kontrolu nad ní, a pokud tribunál na základě skutkových okolností daného případu stanoví, že žalující strana získala toto vlastnictví nebo kontrolu především za účelem podání žaloby podle tohoto oddílu. Možností odmítnout za takových okolností příslušnost nejsou dotčeny další výhrady týkající se příslušnosti, jimiž by se tribunál mohl zabývat.

ČLÁNEK 3.44

Předběžné námitky

1. Žalovaná strana může nejpozději do 30 dnů po ustavení senátu tribunálu podle čl. 3.38 (Tribunál) odst. 7 a v každém případě před prvním zasedáním senátu tribunálu, nebo do 30 dnů od data, kdy se žalovaná strana dozvěděla o skutečnostech, na nichž se námitka zakládá, podat námitku, že žaloba je z právního hlediska zjevně neopodstatněná.

2. Žalovaná strana musí co nejvíce upřesnit podstatu námitky.
3. Poté, co dá tribunál stranám sporu příležitost předložit připomínky k námitce, vydá na prvním zasedání senátu tribunálu nebo co nejdříve po něm rozhodnutí nebo předběžný nález o námitce a uvede jeho důvody. Pokud je námitka obdržena po prvním zasedání senátu tribunálu, vydá tribunál toto rozhodnutí nebo předběžný nález co nejdříve, nejpozději však do 120 dnů poté, co byla námitka podána. Při vydávání rozhodnutí považuje tribunál uváděné skutečnosti za pravdivé a může rovněž zvážit veškeré relevantní skutečnosti, které nejsou předmětem sporu.
4. Rozhodnutím tribunálu není dotčeno právo strany sporu podat námitku podle článku 3.45 (Žaloby z právního hlediska nepodložené) nebo v průběhu řízení proti právnímu opodstatnění žaloby a není dotčena pravomoc tribunálu zabývat se dalšími námitkami jako předběžnými otázkami. Pro upřesnění je třeba uvést, že taková námitka může zahrnovat námitku, že tribunál není pro daný spor nebo podpůrný nárok příslušný nebo daný spor nespadá z jiných důvodů do jeho působnosti.

ČLÁNEK 3.45

Žaloby z právního hlediska nepodložené

1. Aniž je dotčena pravomoc tribunálu zabývat se jako předběžnými otázkami jinými námitkami – jako námitkou, že tribunál není pro daný spor nebo podpůrný nárok příslušný nebo daný spor nespadá z jiných důvodů do jeho působnosti – a aniž je dotčeno právo žalované strany vznést takové námitky v kteroukoli vhodnou dobu, rozhodne tribunál jakožto o předběžné otázce o veškerých námitkách žalované strany, že žaloba podaná podle tohoto oddílu nebo její část není z právního hlediska žalobou, k níž lze učinit nález ve prospěch žalující strany podle článku 3.53 (Předběžný nález), a to i kdyby byly uváděné skutečnosti považovány za pravdivé. Tribunál může rovněž zvážit veškeré relevantní skutečnosti, které nejsou předmětem sporu.

2. Námitka podle odstavce 1 musí být tribunálu předložena co nejdříve po ustavení senátu tribunálu a v žádném případě ne později než v den, který tribunál stanoví jako datum, dokdy musí žalovaná strana předložit protiargumenty nebo obhajobu, nebo v případě změny žaloby v den, který tribunál stanoví jako datum, dokdy musí žalovaná strana předložit svou reakci na tuto změnu. Probíhá-li řízení podle článku 3.44 (Předběžné námitky), tuto námitku nelze podat, pokud tribunál po důkladném zvážení okolností případu podání námitky podle tohoto článku nepovolí.

3. Poté co tribunál obdrží námitku podle odstavce 1, a nepovažuje-li ji za zjevně nepodloženou, pozastaví řízení v dané věci, vypracuje časový rozvrh pro posouzení námitky, který je v souladu s rozvrhem, který vypracoval pro posouzení jakýchkoli jiných předběžných otázek, a vydá rozhodnutí nebo předběžný nález o námitce a uvede jeho důvody.

ČLÁNEK 3.46

Transparentnost řízení

1. Na spory v rámci tohoto oddílu se podle odstavců 2 až 8 použijí pravidla transparentnosti UNCITRAL.
2. Na seznam dokumentů uvedených v čl. 3 odst. 1 pravidel transparentnosti UNCITRAL se zařazují žádost o konzultace podle článku 3.30 (Konzultace), oznámení o záměru podle čl. 3.32 (Oznámení o záměru podat žalobu) odst. 1, určení podle čl. 3.32 (Oznámení o záměru podat žalobu) odst. 2, oznámení o námitce a rozhodnutí o této námitce podle článku 3.40 (Etické otázky) a žádost o konsolidaci podle článku 3.59 (Konsolidace).

3. S výhradou článku 7 pravidel transparentnosti UNCITRAL může tribunál rozhodnout ze své vlastní iniciativy nebo na žádost jakékoli osoby a po konzultaci se stranami sporu, zda a jak zpřístupní jakékoli další dokumenty předložené tribunálu nebo vydané tribunálem, na které se nevztahuje čl. 3 odst. 1 a 2 pravidel transparentnosti UNCITRAL. To může zahrnovat věcné důkazy, pokud s tím žalovaná strana souhlasí.
4. Bez ohledu na článek 2 pravidel transparentnosti UNCITRAL Unie nebo případně Vietnam po obdržení příslušných dokumentů podle odstavce 2 tohoto článku včas předá tyto dokumenty straně, která není účastníkem sporu, a zveřejní je s tím, že z nich nejprve odstraní důvěrné nebo chráněné informace¹.
5. Dokumenty uvedené v odstavcích 2, 3 a 4 mohou být zpřístupněny veřejnosti prostřednictvím jejich uložení do archivu podle pravidel transparentnosti UNCITRAL nebo jinak.
6. Nejpozději do tří let po vstupu této dohody v platnost přezkoumá výbor provádění odstavce 3. Na žádost kterékoli strany může výbor přijmout rozhodnutí podle čl. 4.1 (Výbor) odst. 5 písm. c), v němž stanoví, že se místo odstavce 3 tohoto článku použije čl. 3 odst. 3 pravidel transparentnosti UNCITRAL.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že důvěrné nebo chráněné informace, jak jsou definovány v čl. 7 odst. 2 pravidel transparentnosti UNCITRAL, zahrnují státní utajované informace.

7. S výhradou rozhodnutí tribunálu o námitce týkající se označení informace jako důvěrné nebo chráněné nesdělí strany sporu ani tribunál žádné straně, která není účastníkem sporu, ani veřejnosti žádné chráněné informace, pokud strana sporu, která informace poskytla, je takto jasně označila¹.

8. V souvislosti s řízením může strana sporu zpřístupnit jiným osobám, například svědkům a znalcům, takové neupravené dokumenty, které v průběhu řízení podle tohoto oddílu považuje za nezbytné. Strana sporu však zajistí, aby tyto osoby chránily důvěrné nebo chráněné informace v těchto dokumentech.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud se strana sporu, která informace předložila, rozhodne v souladu s čl. 7 odst. 4 pravidel transparentnosti UNCITRAL stáhnout své podání obsahující tyto informace nebo jeho část, druhá strana sporu, je-li to nezbytné, znovu předloží úplné a upravené dokumenty, v nichž buď odstraní informace stažené stranou sporu, která je původně předložila, nebo tyto informace překvalifikuje v souladu s označením určeným stranou sporu, která je původně předložila.

ČLÁNEK 3.47

Předběžná rozhodnutí

Tribunál může nařídit dočasné ochranné opatření s cílem ochránit práva strany sporu či zajistit plnou účinnost své příslušnosti, což může zahrnovat příkaz k zajištění důkazů, jež má strana sporu v držení nebo pod kontrolou, nebo ochránit svoji příslušnost. Tribunál nesmí nařídit zabavení majetku ani zabránit jednání, které údajně představuje porušení této dohody. Pro účely tohoto odstavce se příkazem rozumí i doporučení.

ČLÁNEK 3.48

Záruka na úhradu nákladů

1. Pro upřesnění je třeba uvést, že tribunál může na požádání nařídit žalující straně, aby poskytla záruku na všechny náklady nebo jejich část, pokud existují přiměřené důvody domnívat se, že žalující strana zřejmě nebude schopna dodržet případné rozhodnutí o nákladech vydané proti ní.
2. Není-li záruka na úhradu nákladů poskytnuta v plné výši do 30 dnů od příkazu tribunálu nebo v jiné lhůtě stanovené tribunálem, informuje o tom tribunál strany sporu. Tribunál může nařídit pozastavení nebo ukončení řízení.

ČLÁNEK 3.49

Zastavení řízení

Pokud po podání žaloby podle tohoto oddílu žalující strana nepodnikne žádné kroky v řízení po dobu 180 po sobě následujících dní, nebo po jiné období dohodnuté stranami sporu, má se za to, že žalující strana vzala žalobu zpět a řízení zastavila. Tribunál vezme na žádost žalované strany a po oznámení této skutečnosti stranám sporu na vědomí takovéto zastavení řízení prostřednictvím příkazu a vydá nález týkající se nákladů. Po vydání tohoto příkazu pravomoc tribunálu zanikne. Žalující strana následně nemůže podat žalobu v téže věci.

ČLÁNEK 3.50

Jazyk řízení

1. Strany sporu se dohodnou na jazyce, v němž se řízení povede.

2. Pokud strany sporu nedosáhnou dohody podle odstavce 1 do 30 dnů od ustavení senátu tribunálu podle čl. 3.38 (Tribunál) odst. 7, určí jazyk, v němž se řízení povede, tribunál. Tribunál učiní toto určení po konzultaci se stranami sporu s cílem zajistit ekonomickou efektivnost řízení a zajistit, aby toto určení zbytečně nezatěžovalo zdroje stran sporu a tribunálu.¹

ČLÁNEK 3.51

Strana, která není účastníkem sporu

1. Žalovaná strana do 30 dnů po obdržení dokumentů uvedených v písmenech a) a b) nebo neprodleně poté, co byl spor týkající se důvěrných nebo chráněných informací vyřešen, poskytne straně, která není účastníkem sporu:

- a) žádost o konzultace uvedenou v článku 3.30 (Konzultace), oznámení o záměru podle čl. 3.32 (Oznámení o záměru podat žalobu) odst. 1, určení podle čl. 3.32 (Oznámení o záměru podat žalobu) odst. 2 a žalobu uvedenou v článku 3.33 (Podání žaloby) a

¹ S ohledem na ekonomickou efektivnost řízení by měl tribunál přihlédnout k nákladům stran sporu a tribunálu na zpracování judikatury a právní teorie, kterou by strany sporu mohly předložit.

b) na požádání veškeré dokumenty zveřejněné podle článku 3.46 (Transparentnost řízení).

2. Strana, která není účastníkem sporu, má právo účastnit se slyšení konaných podle tohoto oddílu a přednést ústní vyjádření týkající se výkladu této dohody.

ČLÁNEK 3.52

Odborné zprávy

Tribunál může na žádost strany sporu nebo z vlastního podnětu poté, co konzultoval se stranami sporu, jmenovat jednoho znalce nebo více znalců, kteří mu budou podávat písemné zprávy o faktických otázkách týkajících se životního prostředí, zdraví nebo bezpečnosti či dalších otázkách, které strany sporu v řízení vznesou.

ČLÁNEK 3.53

Předběžný nález

1. V případě, že tribunál rozhodne, že opatřením, jež je předmětem sporu, je porušeno některé ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic), může na základě žádosti žalující strany a poté, co vyslechne strany sporu, uložit pouze jedno z těchto opatření nebo jejich kombinaci:

a) finanční odškodnění a případné úroky a

- b) navrácení majetku, kdy musí nález stanovit, že žalovaná strana může namísto navrácení uhradit finanční odškodnění a případné úroky, stanovené v souladu s příslušnými ustanoveními kapitoly 2 (Ochrana investic).

Je-li žaloba podána jménem místně usazené společnosti, nález podle tohoto odstavce stanoví, že:

- a) finanční odškodnění a případné úroky se vyplatí místně usazené společnosti a
- b) při restituci se majetek navrátí místně usazené společnosti.

Tribunál nesmí nařídít zrušení daného zacházení.

2. Finanční odškodnění nesmí přesahovat ztrátu, kterou utrpěla žalující strana nebo případně její místně usazená společnost v důsledku porušení některého ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic), sníženou o veškeré předchozí náhrady škod, jež dotčená strana již poskytla. Pro upřesnění je třeba uvést, že podává-li žalobu investor svým jménem, může vymáhat náhradu pouze za ztrátu či škodu, které utrpěl v souvislosti se svou zahrnutou investicí.

3. Tribunál nesmí uložit náhradu škody s represivní funkcí.

4. Tribunál nařídí, aby náklady řízení¹ hradila neúspěšná strana sporu. Za výjimečných okolností může tribunál náklady mezi strany sporu rozdělit, pokud je toho názoru, že rozdělení je vzhledem k okolnostem případu vhodné. Ostatní opodstatněné náklady, včetně opodstatněných nákladů na právní zastoupení a pomoc, nese neúspěšná strana sporu, nerozhodne-li tribunál, že takové rozdělení nákladů není vzhledem k okolnostem případu přiměřené. Pokud byly úspěšné jen některé části žaloby, musí být náklady poměrně upraveny podle počtu či rozsahu úspěšných částí žaloby. Odvolací soud se bude zabývat náklady podle tohoto článku.

5. Výbor může přijmout doplňková pravidla o poplatcích za účelem stanovení maximální výše nákladů na právní zastoupení a pomoc, kterou mohou nést konkrétní kategorie neúspěšných stran sporu. Tato doplňková pravidla musí brát v úvahu finanční zdroje žalující strany, která je fyzickou osobou či malým nebo středním podnikem. Výbor se vynasnaží přijmout tato doplňková pravidla nejpozději do jednoho roku po vstupu této dohody v platnost.

6. Tribunál vydá předběžný nález do 18 měsíců od data podání žaloby. V případě, že tuto lhůtu nelze dodržet, přijme tribunál za tímto účelem rozhodnutí, v němž uvede důvody tohoto zpoždění.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že výraz „náklady řízení“ zahrnuje a) opodstatněné náklady na odborné poradenství a jinou pomoc potřebnou pro tribunál a b) opodstatněné cestovní a další výdaje svědků v rozsahu schváleném tribunálem.

ČLÁNEK 3.54

Odvolací řízení

1. Kterákoli strana sporu může u odvolacího tribunálu podat odvolání proti předběžnému nálezu do 90 dnů od jeho vydání. Odvolání lze podat z těchto důvodů:

- a) tribunál se dopustil nesprávného výkladu nebo uplatňování platných právních předpisů;
- b) tribunál se dopustil zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, včetně posouzení příslušného domácího právního předpisu, nebo
- c) důvodů stanovených v článku 52 úmluvy ICSID, nejedná-li se o důvody uvedené v písmenech a) a b).

2. Odvolací tribunál odvolání zamítne, pokud zjistí, že je nepodložené. Může rovněž odvolání zamítnout urychleně, pokud je zřejmé, že je zjevně nepodložené.

3. Pokud odvolací tribunál zjistí, že je odvolání řádně podložené, rozhodne o změně nebo zamítnutí právních zjištění a závěrů předběžného nálezu v celém rozsahu nebo zčásti. V rozhodnutí přesně popíše, jakým způsobem příslušná zjištění a závěry tribunálu změnil nebo zamítl.

4. Jestliže to tribunálem zjištěné skutečnosti dovolují, odvolací tribunál použije svá vlastní právní zjištění a závěry týkající se těchto skutečností a učiní konečné rozhodnutí. Pokud to není možné, vrátí věc zpět tribunálu.
5. Obecně platí, že délka odvolacího řízení nepřekročí dobu 180 dnů od data, kdy strana sporu formálně oznámí své rozhodnutí se odvolat, do dne, kdy odvolací tribunál vydá své rozhodnutí. Pokud odvolací tribunál usoudí, že nemůže své rozhodnutí vydat do 180 dní, informuje písemně strany sporu o důvodech odkladu a zároveň uvede odhad lhůty, ve které své rozhodnutí vydá. Pokud to nevyžadují výjimečné okolnosti, řízení v žádném případě nepřesáhne 270 dní.
6. Strana sporu, která podává odvolání, poskytne záruku, včetně záruky na úhradu nákladů, jakož i přiměřenou částku, kterou stanoví odvolací tribunál s ohledem na okolnosti případu.
7. Ustanovení článku 3.37 (Financování třetí stranou), článku 3.46 (Transparentnost řízení), článku 3.47 (Předběžná rozhodnutí), článku 3.49 (Ukončení řízení), článku 3.51 (Strana dohody, která není účastníkem sporu), článku 3.53 (Předběžný nález) a článku 3.56 (Odškodnění nebo jiné náhrady) se použijí v souvislosti s odvolacím řízením obdobně.

ČLÁNEK 3.55

Konečný nález

1. Předběžný nález vydaný podle tohoto oddílu se stane konečným, pokud se žádná ze stran sporu neodvolala proti předběžnému nálezu podle čl. 3.54 (Odvolací řízení) odst. 1.
2. Bylo-li podáno odvolání proti předběžnému nálezu a odvolací tribunál odvolání zamítl podle čl. 3.54 (Odvolací řízení) odst. 2, předběžný nález se stane konečným ke dni zamítnutí odvolání odvolacím tribunálem.
3. Bylo-li podáno odvolání proti předběžnému nálezu a odvolací tribunál vydal konečné rozhodnutí, předběžný nález upravený nebo zrušený odvolacím tribunálem se stane konečným ke dni vydání konečného rozhodnutí odvolacího tribunálu.
4. Bylo-li podáno odvolání proti předběžnému nálezu a odvolací tribunál změnil nebo zrušil právní zjištění a závěry předběžného nálezu a vrátil věc zpět tribunálu, tribunál poté, co případně vyslechne strany sporu, svůj předběžný nález zreviduje s přihlédnutím ke zjištěním a závěrům odvolacího tribunálu. Tribunál je zjištěními odvolacího tribunálu vázán. Tribunál se vynasnaží vydat revidovaný nález do 90 dnů poté, co obdržel rozhodnutí odvolacího tribunálu. Revidovaný předběžný nález se stane konečným po uplynutí 90 dnů od jeho vydání.

5. Pro účely tohoto oddílu zahrnuje výraz „konečný nálezy“ jakékoli konečné rozhodnutí, které vydal odvolací soud podle čl. 3.54 (Odvolací řízení) odst. 4.

ČLÁNEK 3.56

Odškodnění nebo jiné náhrady

Tribunál nepřijme jako platnou obhajobu, protinárok, započtení nebo podobný nárok skutečnost, že investor na základě pojistné smlouvy nebo smlouvy o záruce obdržel nebo obdrží odškodnění nebo jinou náhradu celé škody nebo její části, kterou ve sporu zahájeném podle tohoto oddílu požaduje.

ČLÁNEK 3.57

Vymáhání konečných nálezů

1. Konečné nálezy vydané podle tohoto oddílu:
 - a) jsou závazné pro strany sporu a v dané konkrétní věci a
 - b) nelze se proti nim odvolat, ani nelze požádat o jejich přezkum, vynětí, zrušení nebo o jinou nápravu.

2. Každá strana uzná konečný nález vydaný podle tohoto oddílu jako závazný a vymáhá peněžitý závazek na svém území, jako kdyby se jednalo o konečný rozsudek soudu této strany.
3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 probíhá během období uvedeného v odstavci 4 uznání a výkon konečného nálezu ve sporu, v němž je žalovanou stranou Vietnam, podle Newyorské úmluvy z roku 1958. Během této doby se odst. 1 písm. b) tohoto článku a čl. 3.36 (Souhlas) odst. 3 písm. b) nepoužijí na spory, v nichž je žalovanou stranou Vietnam.
4. Pokud jde o konečný nález v případě, kdy je žalovanou stranou Vietnam, použijí se odst. 1 písm. b) a odstavec 2 po uplynutí pěti let od data vstupu této dohody v platnost, nebo v delší lhůtě stanovené výborem, pokud to podmínky odůvodňují.
5. Výkon nálezu se řídí právními předpisy o výkonu rozsudků nebo nálezů platnými tam, kde se tento výkon žádá.
6. Pro upřesnění je třeba uvést, že ustanovení článku 4.14 (Neexistence přímého účinku) nebrání uznávání, výkonu a vymáhání nálezů vydaných podle tohoto oddílu.
7. Pro účely článku 1 Newyorské úmluvy z roku 1958 se konečné nálezy vydané podle tohoto oddílu považují za rozhodčí nálezy a týkají se nároků považovaných za vzniklé z obchodního vztahu nebo transakce.

8. Pro upřesnění a s výhradou odst. 1 písm. b) je třeba uvést, že v případě, že byl podán návrh na zahájení řízení o řešení sporu podle čl. 3.33 (Podání žaloby) odst. 2 písm. a), považuje se konečný nález vydaný podle tohoto oddílu za nález podle kapitoly IV oddílu 6 úmluvy ICSID.

ČLÁNEK 3.58

Úloha stran dohody

1. Strany neposkytnou diplomatickou ochranu ani nepodají mezinárodní žalobu v souvislosti se sporem předloženým podle tohoto oddílu, pokud druhá strana splnila a dodržela nález v tomto sporu vydaný. Diplomatická ochrana pro účely tohoto odstavce nezahrnuje neformální diplomatické výměny za jediným účelem usnadnit řešení sporu.
2. Odstavec 1 nevylučuje možnost řešení sporu podle oddílu A (Řešení sporů mezi stranami), pokud jde o obecně použitelné opatření, a to i pokud jde o opatření, jež údajně porušilo dohodu a o něž byl zahájen spor, pokud je o konkrétní investici, podle článku 3.33 (Podání žaloby). Tím není dotčen článek 3.51 (Strana dohody, která není účastníkem sporu) ani článek 5 pravidel transparentnosti UNCITRAL.

ČLÁNEK 3.59

Konsolidace

1. Týkají-li se dvě či více žalob podaných podle tohoto oddílu stejné právní otázky či skutkové podstaty a vycházejí-li ze stejných událostí a okolností, může žalovaná strana podat předsedovi tribunálu žádost o konsolidaci těchto žalob nebo jejich části. V žádosti musí být uvedeny:

- a) jména a adresy stran sporu účastnících se žalob, jež mají být konsolidovány;
- b) rozsah konsolidace, o niž se žádá, a
- c) odůvodnění žádosti.

Žalovaná strana předloží žádost každé žalující straně žaloby, o jejíž konsolidaci žalovaná strana usiluje.

2. Pokud se všechny strany sporu účastnící se žalob, jež mají být konsolidovány, dohodnou na konsolidaci žalob, podají společnou žádost předsedovi tribunálu v souladu s odstavcem 1. Předseda tribunálu po přijetí této společné žádosti ustaví v souladu s článkem 3.38 (Tribunál) nový senát tribunálu (dále jen „konsolidační senát“), který je příslušný k rozhodnutí o všech žalobách, které jsou předmětem společné žádosti o konsolidaci, nebo o jejich části.

3. Pokud strany sporu uvedené v odstavci 2 nedosáhly dohody o konsolidaci do 30 dnů od obdržení žádosti o konsolidaci uvedené v odstavci 1 poslední žalující stranou, předseda tribunálu ustaví v souladu s článkem 3.38 (Tribunál) konsolidační senát. Konsolidační senát převezme příslušnost k rozhodnutí o všech žalobách nebo jejich části, pokud po zohlednění názorů stran sporu rozhodne, že by konsolidace byla v nejlepším zájmu spravedlivého a účinného rozhodnutí o žalobách, i pokud jde o soudržnost nálezů.
4. Konsolidační senát vede řízení podle pravidel pro řešení sporů, která si žalující strany po dohodě zvolily mezi pravidly uvedenými v čl. 3.33 (Podání žaloby) odst. 2.
5. Jestliže se žalující strany nedohodly na pravidlech pro řešení sporů do 30 dnů od obdržení žádosti o konsolidaci poslední žalující stranou, vede konsolidační senát své řízení v souladu s pravidly UNCITRAL pro rozhodčí řízení.
6. Senáty tribunálu ustavené podle článku 3.38 (Tribunál) nejsou nadále příslušné k rozhodování o žalobách, k nimž je konsolidační senát příslušný, ani o jejich částech, a řízení těchto senátů se proto příslušným způsobem pozastaví nebo odloží. Nález konsolidačního senátu týkající se částí žalob, nad nimiž převzal příslušnost, je od data, kdy se nález stane konečným podle článku 3.55 (Konečný nález), závazný pro senáty, které jsou příslušné k rozhodnutí o zbývajících žalobách.

7. Žalující strana může svou žalobu, která je předmětem konsolidace, nebo její část stáhnout z řízení o řešení sporu podle tohoto článku a taková žaloba nebo její část nemůže být poté opětovně podána podle článku 3.33 (Podání žaloby).

8. Na žádost žalované strany může konsolidační senát na stejném základě a se stejnými účinky, jež jsou uvedeny v odstavcích 3 a 6, rozhodnout, zda převezme příslušnost k rozhodnutí o celé žalobě či části žaloby podané po zahájení konsolidačního řízení, na kterou se vztahuje odstavec 1.

9. Na žádost jedné ze žalujících stran může konsolidační senát přijmout vhodná opatření, aby zachoval důvěrnost chráněných informací této žalující strany vůči ostatním žalujícím stranám. Tato opatření mohou zahrnovat předložení upravené verze dokumentů obsahujících chráněné informace ostatním žalujícím stranám nebo ujednání, že se části slyšení budou konat neveřejně.

KAPITOLA 4

INSTITUCIONÁLNÍ, OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 4.1

Výbor

1. Strany zřizují výbor složený ze zástupců strany EU a Vietnamu.

2. Výbor zasedá jednou ročně, pokud nerozhodne jinak, nebo v naléhavých případech na žádost některé strany. Zasedání výboru se konají střídavě v Unii a ve Vietnamu, nedohodnou-li se strany jinak. Výboru spolupředsedají ministr plánování a investic Vietnamu a člen Evropské komise odpovědný za obchod, nebo jejich zástupci. Výbor se dohodne na termínech zasedání a stanoví pořad jednání.

3. Výbor:

- a) zajišťuje řádné fungování této dohody;
- b) dohlíží na provádění a uplatňování této dohody a usnadňuje je a podporuje obecné cíle dohody;
- c) posuzuje otázky týkající se této kapitoly, jež mu některá strana předloží;
- d) zkoumá obtíže, které mohou nastat při provádění kapitoly 3 (Řešení sporů) oddílu B (Řešení sporů mezi investory a stranami);
- e) zvažuje možná zlepšení kapitoly 3 (Řešení sporů) oddílu B (Řešení sporů mezi investory a stranami), zejména s ohledem na zkušenosti a vývoj na jiných mezinárodních fórech;

- f) na žádost kterékoli ze stran přezkoumává provádění oboustranně přijatelného řešení sporu podle kapitoly 3 (Řešení sporů) oddílu B (Řešení sporů mezi investory a stranami);
- g) přezkoumává návrhy pracovních postupů, které vypracoval předseda tribunálu nebo odvolacího tribunálu podle čl. 3.38 (Tribunál) odst. 10 a čl. 3.39 (Odvolací tribunál) odst. 10;
- h) aniž je dotčena kapitola 3 (Řešení sporů), snaží se řešit problémy, jež by mohly nastat v oblastech, jichž se týká tato dohoda, nebo urovnávat spory, k nimž může dojít, pokud jde o výklad nebo uplatňování této dohody, a
- i) zvažuje jakékoli další záležitosti týkající se oblastí spadajících do působnosti této dohody.

4. Výbor v souladu s příslušnými ustanoveními této dohody může:

- a) komunikovat o záležitostech, které spadají do oblasti působnosti této dohody, se všemi zúčastněnými stranami včetně soukromého sektoru, sociálních partnerů a organizací občanské společnosti;
- b) zvažovat a doporučovat stranám změny této dohody nebo, v případech zvláště stanovených v této dohodě, změnit ustanovení této dohody rozhodnutím;

- c) schvalovat výklad ustanovení této dohody, a to i v souladu s čl. 3.42 (Použitelné právo a pravidla výkladu) odst. 4, který je závazný pro strany a všechny subjekty zřízené podle této dohody, včetně rozhodčích tribunálů uvedených v kapitole 3 (Řešení sporů) oddíle A (Řešení sporů mezi stranami) a tribunálů ustavených podle kapitoly 3 (Řešení sporů) oddílu B (Řešení sporů mezi investory a stranami);
 - d) přijímat rozhodnutí nebo vydávat doporučení, jak předpokládá tato dohoda;
 - e) schvalovat svůj jednací řád;
 - f) přijímat v rámci výkonu svých funkcí jakákoli jiná opatření podle této dohody.
5. Výbor může v souladu s příslušnými ustanoveními této dohody a po splnění příslušných právních požadavků a postupů stran:
- a) přijímat rozhodnutí o jmenování členů tribunálu a členů odvolacího tribunálu podle čl. 3.38 (Tribunál) odst. 2 a čl. 3.39 (Odvolací tribunál) odst. 3, zvýšit nebo snížit počet členů podle čl. 3.38 (Tribunál) odst. 3 a čl. 3.39 (Odvolací tribunál) odst. 4 a odvolat člena z tribunálu nebo z odvolacího tribunálu podle čl. 3.40 (Etické otázky) odst. 5;

- b) přijímat a následně měnit pravidla doplňující použitelná pravidla pro řešení sporů, jak je uvedeno v čl. 3.33 (Podání žaloby) odst. 4; tato pravidla a změny jsou pro tribunál a odvolací tribunál závazné;
- c) přijmout rozhodnutí, jímž stanoví, že se místo čl. 3.46 (Transparentnost řízení) odst. 3 použije čl. 3 odst. 3 pravidel transparentnosti UNCITRAL;
- d) stanovit výši honoráře podle čl. 3.38 (Tribunál) odst. 14 a čl. 3.39 (Odvolací tribunál) odst. 14, jakož i ostatních odměn a výdajů členů senátu odvolacího tribunálu, předsedy tribunálu a předsedy odvolacího tribunálu podle čl. 8.28 (Tribunál) odst. 14 a 16 a čl. 3.39 (Odvolací tribunál) odst. 14 a 16;
- e) přeměnit honorář a ostatní odměny a výdaje členů tribunálu a odvolacího tribunálu na pravidelnou mzdu podle čl. 3.38 (Tribunál) odst. 17 a čl. 3.39 (Odvolací tribunál) odst. 17;
- f) přijmout nebo zamítnout návrh pracovních postupů tribunálu nebo odvolacího tribunálu podle čl. 3.38 (Tribunál) odst. 10 a čl. 3.39 (Odvolací tribunál) odst. 10;
- g) přijmout rozhodnutí, v němž specifikuje případná nezbytná přechodná opatření podle článku 3.41 (Mnohostranný mechanismus řešení sporů), a

- h) přijmout doplňková pravidla o poplatcích podle čl. 3.53 (Předběžný nález) odst. 5.

ČLÁNEK 4.2

Rozhodování výboru

1. Za účelem dosažení cílů této dohody je výbor oprávněn přijímat rozhodnutí, připouští-li to tato dohoda. Přijatá rozhodnutí jsou pro strany závazná, přičemž strany podniknou opatření nezbytná k jejich provedení.
2. Výbor může vydávat stranám vhodná doporučení.
3. Výbor přijímá všechna rozhodnutí a doporučení vzájemnou dohodou.

ČLÁNEK 4.3

Změny

1. Strany mohou tuto dohodu pozměnit. Jakákoli změna vstoupí v platnost poté, co si strany vymění písemná oznámení potvrzující, že splnily své příslušné platné právní postupy, jak stanoví článek 4.9 (Vstup v platnost).

2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou strany ve výboru přijmout rozhodnutí o změně této dohody, připouští-li to tato dohoda. Tím není dotčeno dokončení platných právních postupů každé strany.

ČLÁNEK 4.4

Daně

1. Žádným ustanovením této dohody nejsou dotčena práva a povinnosti Unie či žádného z jejích členských států ani Vietnamu podle jakékoli daňové dohody mezi některým z členských států Unie a Vietnamem. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli daňovou dohodou má v rozporné otázce přednost daná daňová dohoda.

2. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že brání stranám rozlišovat při uplatňování příslušných ustanovení jejich daňových předpisů mezi daňovými poplatníky, kteří se nenacházejí ve stejné situaci, zejména pokud jde o místo jejich bydliště nebo místo, kde je investován jejich kapitál.

3. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že brání v přijímání nebo prosazování opatření, jejichž cílem je zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům podle daňových ustanovení dohod o zamezení dvojího zdanění, jiných daňových ujednání nebo domácích daňových předpisů.

ČLÁNEK 4.5

Výjimka pro obezřetnostní opatření

1. Ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že by kterékoli straně bránila přijmout nebo zachovat opatření z důvodů obezřetnosti, jako jsou:
 - a) ochrana investorů, vkladatelů, pojistníků nebo osob, vůči nimž má poskytovatel finančních služeb fiduciární povinnost, nebo
 - b) zajišťování integrity a stability finančního systému strany.
2. Opatření uvedená v odstavci 1 nesmějí být více zatěžující, než je nezbytné k dosažení jejich cíle.
3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje, aby strana zveřejnila informace o obchodech a účetnictví jednotlivých zákazníků nebo jakékoli důvěrné informace nebo informace o vlastnictví, které mají veřejné subjekty k dispozici.

ČLÁNEK 4.6

Obecné výjimky

Za podmínky, že tato opatření nebudou použita způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi zeměmi, kde panují podobné podmínky, nebo skryté omezování zahrnutých investic, nelze ustanovení článku 2.3 (Národní zacházení) a článku 2.4 (Zacházení podle nejvyšších výhod) vykládat tak, že kterékoli straně brání v přijetí nebo vymáhání opatření:

- a) nezbytných pro ochranu veřejné bezpečnosti nebo veřejné mravnosti nebo pro udržení veřejného pořádku;
- b) nezbytných k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;
- c) vztahujících se k ochraně vyčerpatelných přírodních zdrojů, jsou-li tato opatření uplatňována ve spojení s omezením domácích investorů nebo domácí nabídky nebo spotřeby služeb;
- d) nezbytných k ochraně národních památek umělecké, historické nebo archeologické hodnoty;

- e) nezbytných k zajištění souladu s právními předpisy, které nejsou neslučitelné s ustanoveními článku 2.3 (Národní zacházení) a článku 2.4 (Zacházení podle nejvyšších výhod), včetně ustanovení týkajících se:
- i) předcházení klamavým a podvodným praktikám nebo řešení důsledků neplnění závazků ze smluv;
 - ii) ochrany soukromí jednotlivců, pokud jde o zpracovávání a šíření osobních údajů, a ochrany důvěrnosti záznamů a účtů jednotlivých osob, nebo
 - iii) bezpečnosti

nebo

- f) jež nejsou v souladu s čl. 2.3 (Národní zacházení) odst. 1 za předpokladu, že cílem odlišného zacházení je zajištění účinného nebo spravedlivého ukládání nebo vybírání přímých daní s ohledem na hospodářské činnosti nebo investory druhé strany.¹

¹ Opatření, která jsou zaměřena na zajištění spravedlivého nebo účinného ukládání nebo vybírání přímých daní, zahrnují opatření, která přijala strana v rámci svého daňového systému a která:

- i) se vztahují na investory a poskytovatele služeb, kteří nejsou rezidenty, jako uznání skutečnosti, že daňová povinnost nerezidentů je určena s ohledem na zdanitelné položky vznikající nebo nacházející se na území strany;
- ii) se vztahují na nerezidenty v zájmu zajištění uložení nebo výběru daní na území strany;
- iii) se vztahují na nerezidenty nebo rezidenty s cílem zamezit vyhýbání se daňové povinnosti nebo daňovým únikům, včetně opatření k zajištění souladu;
- iv) se vztahují na spotřebitele služeb poskytnutých na území nebo z území druhé strany s cílem zajistit uložení nebo výběr daní od těchto spotřebitelů pocházejících ze zdrojů na území strany;
- v) rozlišují investory a poskytovatele služeb podléhající zdanění u celosvětově zdanitelných položek od jiných investorů a poskytovatelů služeb s ohledem na rozdílný charakter jejich daňového základu nebo
- vi) stanoví, vyměřují nebo rozdělují příjem, zisk, výnos, ztrátu, srážky nebo pohledávku osob nebo poboček, které jsou rezidenty, nebo mezi osobami ve spojení nebo pobočkami stejné osoby s cílem zachovat základ daně strany.

Výrazy nebo pojmy z oblasti daní uvedené v písmeni f) a v této poznámce pod čarou se stanoví podle definic nebo pojmů z oblasti daní podle domácích právních předpisů strany přijímající toto opatření nebo podle rovnocenných nebo podobných definic nebo pojmů.

ČLÁNEK 4.7

Zvláštní výjimky

Žádné ustanovení kapitoly 2 (Ochrana investic) se nevztahuje na obecně použitelná nediskriminační opatření, která přijal jakýkoli veřejný subjekt při provádění měnové nebo kurzové politiky. Tímto článkem nejsou dotčeny povinnosti stran podle článku 2.8 (Převody).

ČLÁNEK 4.8

Bezpečnostní výjimky

Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že:

- a) od strany požaduje, aby poskytovala informace, jejichž sdělení je podle ní v rozporu s jejími zásadními bezpečnostními zájmy;
- b) straně brání učinit jakékoli opatření, které považuje za nezbytné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů:
 - i) v souvislosti s výrobou zbraní, střeliva a vojenského materiálu nebo s obchodem s nimi a v souvislosti s obchodem s jiným zbožím a materiály a s hospodářskou činností, které se provádějí přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenského zařízení;

- ii) v souvislosti s poskytováním služeb prováděných přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenského zařízení;
 - iii) v souvislosti se štěpnými a termonukleárními materiály nebo materiály, které slouží k jejich výrobě, nebo
 - iv) v době války nebo jiné mimořádné situace v mezinárodních vztazích;
- c) straně brání učinit jakékoli opatření k plnění závazků, jež přijala v rámci *Charty Organizace spojených národů*, uzavřené v San Francisku dne 26. června 1945, za účelem zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 4.9

Uplatňování právních předpisů

Ustanovení článku 2.8 (Převody) nelze vykládat tak, že brání straně spravedlivě a nediskriminačním způsobem, a nikoli způsobem, který by představoval skryté omezování investic, uplatňovat své právní předpisy týkající se:

- a) úpadku, platební neschopnosti, ozdravných postupů a řešení krize bank, ochrany práv věřitelů nebo obezřetnostního dohledu nad finančními institucemi;

- b) vydávání finančních nástrojů a obchodování nebo podnikání s nimi;
- c) účetního výkaznictví nebo vedení záznamů o převodech, je-li to nezbytné pro pomoc donucovacím orgánům nebo finančním regulačním orgánům;
- d) trestných činů nebo klamavých či podvodných praktik;
- e) zajištění výkonu rozsudků ve správním soudním řízení nebo
- f) systému sociálního zabezpečení, veřejného důchodového systému nebo systému povinného spoření.

ČLÁNEK 4.10

Dočasná ochranná opatření

Za výjimečných okolností, kdy vzniknou vážné obtíže v chodu hospodářské a měnové unie Evropské unie nebo v případě Vietnamu v provádění měnové a kurzové politiky, nebo hrozí-li tyto potíže, může dotčená strana na dobu nepřesahující jeden rok přijmout nezbytně nutná ochranná opatření týkající se převodů.

ČLÁNEK 4.11

Omezení v případě potíží s platební bilancí nebo s vnější finanční situací

1. Má-li kterákoli strana vážné potíže s platební bilancí nebo s vnější finanční situací nebo hrozí-li jí tyto potíže, může přijmout nebo zachovat ochranná opatření týkající se převodů, která:
 - a) nesmějí být diskriminační ve srovnání s třetími zeměmi v obdobných situacích;
 - b) nesmějí přesahovat rámec toho, co je nezbytné pro vyřešení situace platební bilance nebo vnější finanční situace;
 - c) musí být v souladu s použitelnými články *Dohody o Mezinárodním měnovém fondu*;
 - d) nesmějí působit zbytečnou újmu obchodním, hospodářským a finančním zájmům druhé strany
a
 - e) musí být dočasná a postupně rušena podle toho, jak se bude situace zlepšovat.
2. Kterákoli strana, která přijme nebo zachová opatření uvedená v odstavci 1, o nich urychleně uvědomí druhou stranu a co nejdříve předloží harmonogram pro jejich odstranění.

3. Jsou-li přijata nebo zachována omezení podle odstavce 1, zahájí výbor okamžitě konzultace, pokud se již nekonají na jiných fórech. V rámci konzultací se posuzují potíže s platební bilancí nebo s vnější finanční situací, které vedly k přijetí příslušných opatření, přičemž se mimo jiné přihlíží k těmto faktorům:

- a) povaha a rozsah potíží;
- b) vnější hospodářské a obchodní prostředí nebo
- c) alternativní nápravná opatření, která by bylo možné využít.

V rámci konzultací se posuzuje soulad omezujících opatření s odstavcem 1. Musí být přijata všechna dostupná relevantní zjištění statistické či faktické povahy předložená Mezinárodním měnovým fondem a v závěrech se zohlední hodnocení platební bilance a vnější finanční situace dotčené strany provedené Mezinárodním měnovým fondem.

ČLÁNEK 4.12

Zveřejňování informací

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje od některé strany, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zveřejnění by narušilo vymáhání práva, bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům určitých veřejných či soukromých podniků, ledaže důvěrné informace požaduje tribunál pro účely řízení o řešení sporu podle kapitoly 3 (Řešení sporů) oddílu A (Řešení sporů mezi stranami). V takových případech tribunál zajistí, aby byla plně zachována důvěrnost informací.
2. Předloží-li strana výboru informace, jež považuje podle svých právních předpisů za důvěrné, musí druhá strana s takovými informacemi nakládat jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající strana jinak.

ČLÁNEK 4.13

Vstup v platnost

1. Tuto dohodu schválí strany v souladu se svými platnými právními postupy.

2. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámily dokončení svých platných právních postupů pro vstup této dohody v platnost. Strany se mohou dohodnout na jiném datu.
3. Oznámení se zasílají generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie a Ministerstvu zahraničních věcí Vietnamu.
4. Tato dohoda se může na základě souhlasu stran uplatňovat prozatímně. V takovém případě se bude tato dohoda uplatňovat od prvního dne měsíce následujícího po dni, kdy si Unie a Vietnam vzájemně oznámily dokončení svých platných právních postupů pro její prozatímní uplatňování. Strany se mohou dohodnout na jiném datu.
5. V případě, že určitá ustanovení této dohody nemohou být prozatímně uplatňována, oznámí strana, jež nemůže tohoto prozatímního uplatňování využít, druhé straně, o která ustanovení se jedná. Bez ohledu na odstavec 4, pokud druhá strana dokončila platné právní postupy pro prozatímní uplatňování a nevyjádřila námitky proti prozatímnímu uplatňování do 10 dnů od oznámení, že určitá ustanovení nemohou být prozatímně uplatňována, budou ustanovení této dohody, jež nebyla oznámena, prozatímně uplatňována od prvního dne měsíce následujícího po oznámení.
6. Strana může ukončit prozatímní uplatňování doručením písemného oznámení druhé straně. Takové ukončení nabývá účinku prvním dnem druhého měsíce následujícího po oznámení.

7. Uplatňuje-li se tato dohoda nebo určitá její ustanovení prozatímně, rozumí se pojmem „vstup této dohody v platnost“ datum zahájení prozatímního uplatňování. Výbor a ostatní subjekty zřízené podle této dohody mohou během prozatímního uplatňování této dohody vykonávat své funkce. Veškerá rozhodnutí přijatá při výkonu těchto funkcí pozbudou platnosti, pouze pokud bude prozatímní uplatňování této dohody ukončeno a tato dohoda nevstoupí platnost.

ČLÁNEK 4.14

Trvání dohody

1. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou.
2. Unie či Vietnam mohou druhé straně písemně oznámit svůj záměr tuto dohodu ukončit. Ukončení nabývá účinku na konci šestého měsíce po daném oznámení.

ČLÁNEK 4.15

Ukončení platnosti

Nedohodnou-li se strany jinak, v případě, že je tato dohoda ukončena podle článku 4.10 (Doba platnosti), ustanovení kapitoly 1 (Cíle a obecné definice), článku 2.1 (Oblast působnosti), článku 2.2 (Investice a regulační opatření a cíle) a článků 2.5 (Zacházení s investicemi) až 2.9 (Subrogace), zůstávají příslušná ustanovení kapitoly 4 a ustanovení kapitoly 3 (Řešení sporů) oddílu B (Řešení sporů mezi investory a stranami), pokud jde o investice uskutečněné před datem ukončení platnosti této dohody, účinná po dobu dalších 15 let od data jejího ukončení. Tento článek se nepoužije v případě, kdy dojde k ukončení prozatímního uplatňování této dohody a tato dohoda nevstoupí v platnost.

ČLÁNEK 4.16

Plnění povinností

1. Strany přijmou veškerá obecná nebo konkrétní opatření potřebná pro plnění jejich závazků vyplývajících z této dohody. Zajistí, aby bylo dosaženo cílů stanovených v této dohodě.

2. Domnívá-li se kterákoli ze stran, že druhá strana vážně porušila dohodu o partnerství a spolupráci, může přijmout odpovídající opatření týkající se této dohody v souladu s článkem 57 dohody o partnerství a spolupráci.

ČLÁNEK 4.17

Osoby pověřené výkonem veřejné moci

Není-li v této dohodě stanoveno jinak, každá strana zajistí, aby jakákoli osoba – včetně státního podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeného monopolu –, které strana svěřila regulační, správní nebo jinou vládní pravomoc na kterékoli úrovni veřejné správy, jak stanoví její domácí právní předpisy, jednala při výkonu dané pravomoci v souladu se závazky této strany podle této dohody.

ČLÁNEK 4.18

Neexistence přímého účinku

Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že osobám uděluje práva či ukládá povinnosti jiné než ty, které byly vytvořeny mezi stranami podle mezinárodního práva veřejného. Vietnam může ve svých domácích právních předpisech stanovit odchylnou úpravu.

ČLÁNEK 4.19

Přílohy

Přílohy této dohody tvoří její nedílnou součást.

ČLÁNEK 4.20

Vztah k jiným dohodám

1. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, nejsou předchozí dohody mezi Unií nebo jejími členskými státy a Vietnamem touto dohodou nahrazeny ani ukončeny.
2. Tato dohoda je součástí celkových vztahů mezi Unií a jejími členskými státy na straně jedné a Vietnamem na straně druhé, jak stanoví dohoda o partnerství a spolupráci, a tvoří součást společného institucionálního rámce.
3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že od strany vyžaduje, aby jednala způsobem, jenž je v rozporu s jejími závazky podle *Dohody o zřízení Světové obchodní organizace* uzavřené v Marrákeši dne 15. dubna 1994.

4. Dnem vstupu této dohody v platnost pozbývají platnosti a účinku dohody mezi členskými státy Unie a Vietnamem uvedené v příloze 6 (Seznam dohod o investicích), včetně práv a povinností z nich vyplývajících, a nahrazují se touto dohodou.¹

5. V případě prozatímního uplatňování v souladu s čl. 4.13 (Vstup v platnost) odst. 4 se uplatňování ustanovení dohod uvedených v příloze 6 (Seznam dohod o investicích), jakož i práv a povinností z nich vyplývajících, pozastavuje od data zahájení prozatímního uplatňování.²

V případě, že je prozatímní uplatňování této dohody ukončeno a tato dohoda nevstoupí v platnost, pozastavení se ukončí a dohody uvedené v příloze 6 (Seznam dohod o investicích) nabudou účinku.³

6. Bez ohledu na odstavce 4 a 5 lze podat žalobu podle dohody uvedené v příloze 6 (Seznam dohod o investicích) v souladu s pravidly a postupy uvedenými v dané dohodě, jestliže:

- a) se žaloba zakládá na údajném porušení dané dohody, k němuž došlo před datem pozastavení uplatňování dohody podle odstavce 5 nebo, není-li uplatňování dohody pozastaveno podle odstavce 5, před datem vstupu této dohody v platnost, a

¹ Strany sdílejí názor, že účinku pozbývají rovněž ustanovení o skončení platnosti obsažená v dohodách uvedených v příloze 6 (Seznam dohod o investicích).

² Strany sdílejí názor, že se pozastavují rovněž ustanovení o skončení platnosti obsažená v dohodách uvedených v příloze 6 (Seznam dohod o investicích).

³ Pro upřesnění je třeba uvést, že touto větou se neuvádějí v platnost dohody, které ještě nevstoupily v platnost nebo byly v souladu s jejich ustanoveními ukončeny.

- b) neuplynuly více než tři roky ode dne pozastavení uplatňování dohody podle odstavce 5 nebo, není-li uplatňování dohody pozastaveno podle odstavce 5, od data vstupu této dohody v platnost do dne podání žaloby.

7. Bez ohledu na odstavce 4 a 5, je-li prozatímní uplatňování této dohody ukončeno a tato dohoda nevstoupí v platnost, může být podána žaloba podle této dohody v souladu s pravidly a postupy stanovenými v této dohodě, jestliže:

- a) se žaloba zakládá na údajném porušení této dohody, k němuž došlo během období prozatímního uplatňování této dohody, a
- b) od data ukončení prozatímního uplatňování do data podání žaloby neuplynuly více než tři roky.

8. Pro upřesnění je třeba uvést, že žalobu podle této dohody a v souladu s pravidly a postupy v ní stanovenými nelze podat, pokud se žaloba zakládá na údajném porušení této dohody, k němuž došlo před dnem jejího vstupu v platnost nebo, uplatňuje-li se tato dohoda prozatímně, před dnem zahájení jejího prozatímního uplatňování.

9. Pro účely tohoto článku se nepoužije definice pojmu „vstup této dohody v platnost“ uvedená v čl. 4.13 (Vstup v platnost) odst. 7.

ČLÁNEK 4.21

Budoucí přistoupení k Unii

1. Unie uvědomí Vietnamu o každé žádosti o přistoupení třetí země k Unii.
2. Během jednání mezi Unií a kandidátskou zemí žádající o přistoupení se Unie vynasnaží:
 - a) poskytnout Vietnamu na vyžádání co nejpodrobnější informace o veškerých záležitostech, jichž se týká tato dohoda, a
 - b) zohlednit veškeré obavy vyjádřené Vietnamem.
3. Unie oznámí Vietnamu vstup jakéhokoli přistoupení třetí země k Unii v platnost.
4. V dostatečném předstihu před datem přistoupení třetí země k Unii přezkoumá výbor veškeré účinky, které může mít dané přistoupení pro tuto dohodu.

5. Každý nový členský stát Unie přistupuje k této dohodě dnem svého přistoupení k Unii prostřednictvím doložky s takovým účinkem obsažené v aktu o přistoupení k Unii. Pokud akt o přistoupení k Unii nestanoví automatické přistoupení členského státu Unie k této dohodě, přistoupí dotyčný členský stát Unie k této dohodě uložením aktu o přistoupení k této dohodě u Generálního sekretariátu Rady Unie a u Ministerstva zahraničních věcí Vietnamu, nebo u jejich právních nástupců. Strany mohou rozhodnutím výboru přistoupit k jakýmkoli nezbytným úpravám nebo přijmout jakákoli přechodná opatření.

ČLÁNEK 4.22

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje:

- a) v případě strany EU na území, na které se vztahují *Smlouva o Evropské unii* a *Smlouva o fungování Evropské unie*, za podmínek v nich stanovených a
- b) v případě Vietnamu na jeho území.

Odkazy na výraz „území“ v této dohodě je nutno chápat v tomto smyslu, není-li výslovně stanoveno jinak.

ČLÁNEK 4.23

Závazná znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a vietnamském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.